Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 51 (255)
Joi 21 decembrie 1967
8 pagini — 1 leu

ÎN CONCORDANȚĂ DEPLINĂ CU CONDIȚIILE CONCRETE ALE ȚĂRII, CU NEVOILE POPORULUI

Nicolae GIOSAN

președintele Consiliului Superior al Agriculturii

Conferința Națională a Partidului Comunist Român a dezbătut și aprobat hotărîri esențiale pentru mersul ascendent și propășirea continuă a țării noastre, înscriindu-se ca un eveniment de însemnătate istorică în viața poporului. Vastul program privind îmbunătățirea conducerii economice și a vieții sociale adoptat de Conferință a fost primit cu multă satisfacție de toți oamenii muncii. Traducerea în viață a măsurilor stabilite va avea o influență dintre cele mai favorabile și asupra agriculturii care, așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Conferință, reprezintă una din ramurile de bază ale economiei naționale, avînd un rol hotărîtor pentru progresul rapid al întregii economii, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea, conducerea partidului s-a preocupat tot mai mult de consolidarea agriculturii, de integrarea ei în ansamblul dezvoltării armonioase și unitare a economiei. După cum este cunoscut, s-au adoptat hotărîri de mare importanță în domeniul îmbunătățirii conducerii și planificării agriculturii, înființării uniunilor cooperatiste, desfășurării lucrărilor de îmbunătățiri funciare, organizării gospodăriilor agricole de stat, măsuri care se încadrează în mod organic în programul adoptat de Conferință.

Consiliului Superior al Agriculturii și consiliilor agricole, ca organe de stat — a căror principală sarcină este conducerea unitară a agriculturii, înfăptuirea politicii partidului și guvernului de asigurare a creșterii continue a producției vegetale și animale, de dezvoltare economică a unităților agricole socialiste, de stat și cooperatiste — li s-au atribuit competențe mai largi în planificarea agriculturii, în așezarea sarcinilor de plan pe sectoare social-economice și zone pedoclimatice, stabilindu-li-se, în același timp, răspunderea pentru realizarea sarcinilor planului de stat cu privire la producția agricolă.

Traducînd în viață aceste hotărîri, s-a reușit să se îmbine mai armonios și să se coreleze sarcinile de producție cu baza tehnico-materială în continuă creștere, obținîndu-se noi progrese în folosirea mai bună a mașinilor și utilajelor, a îngrășămintelor și irigațiilor, ca direcții hotărîtoare ale dezvoltării producției. S-au orientat mai judicios pe teritoriu ramurile de producție, culturile și speciile de animale, corespunzător condițiilor pedoclimatice și social-economice din fiecare zonă, cu influențe favorabile în obținerea unor producții sporite, de calitate.

Ca urmare, în ultimii doi ani, producția de cereale a depășit, în medie, cu peste un milion de tone prevederile cincinalului; în 1967, producția de grîu este cu peste 700 000 de tone mai mare decît în anul precedent, iar la porumb, cu toate condițiile puțin favorabile din anumite regiuni, ea depășește pe cea obținută, în medie, în anii anteriori. Recolta de grîu și porumb din acest an dă posibilitatea ca fondul de stat planificat la cereale să fie depășit cu mai mult de 200 000 de tone, ceea ce va avea, fără îndoială, o influență favorabilă asupra aprovizionării populației, îndeplinirii sarcinilor de export. Producții mai mari decît cele planificate s-au obținut, în 1967, și la floarea-soarelui, orz, mazăre și alte produse.

În ce privește zootehnia, putem afirma că efectivele de animale, îndeosebi la bovine și ovine, au ajuns de pe acum la nivele stabilite pentru anii 1969 sau chiar 1970. Pentru a obține însă rezultate și mai bune, pe baza datelor furnizate de recensămîntul animalelor, efectuat la începutul anului, au fost revizuite și majorate în proporții însemnate efectivele prevăzute în planul de stat, atît în sectorul socialist cît și la gospodăriile populației. Prin creșterea producției medii la lapte, sporirea greutății la sacrificare, se vor obține și livra, în acest an, la fondul central, cantități mai mari de lapte și carne, atît față de 1966, cît și față de prevederile de plan.

Rezultatele obținute în sporirea producției sînt, fără îndoială, însemnate. Aceasta nu înseamnă însă că unitățile agricole au folosit din plin baza materială tot mai puternică, rezervele și posibilitățile existente, pentru creșterea producției și a aportului agriculturii la progresul întregii economii. În numeroase unități, pămîntul — această importantă resursă naturală a țării noastre — nu este încă destul de bine gospodărit. An de an scade în mod nejustificat, în unele regiuni, suprafața arabilă, iar acțiunile întreprinse pentru combaterea eroziunii solului au un caracter sporadic. Datorită neajunsurilor din activitatea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale, unele unități au manifestat în acest an o indisciplină destul de serioasă față de planul de stat. Importante suprafețe de teren au rămas neînsămînțate sau au fost cultivate, cu multă întîrziere, cu alte plante decît cele stabilite prin plan, recolta de pe unele terenuri s-a compromis în mare parte din cauza neurmăririi executării la timp a lucrărilor de întreținere. La porumb, de exemplu, suprafața recoltată de cooperativele agricole a fost mai mică decît cea planificată cu 195 000 de hectare, ca urmare a calamitării producției, neînsămînțării a 70 000 de hectare prevăzute, iar cea recoltată de întreprinderile agricole de

(Continuare în pag. a 2-a)

Întreprinderea agricolă de stat din Urlați, regiunea Ploiești, dispune de o plantație de pomi a cărei suprafață ajunge la 225 ha. Timpul prielnic de pînă acum a fost judicios folosit de lucrătorii unității pentru a efectua stropirile de iarnă. În fotografie: aspect de la ferma nr. 5 condusă de inginerul Alexandru Iliescu.

Foto: C. DUMITRU

Cum pregătim adunările generale din cooperativele agricole

Victor DUȘA

vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Eveniment cu adînci implicații în viața întregului nostru popor, Conferința Națională a Partidului a adoptat măsuri de o deosebită însemnătate și pentru dezvoltarea agriculturii — ramură de bază a economiei, cu un rol tot mai important în realizarea progresului general al țării.

Sarcini sporite revin cooperativelor agricole, deoarece, prin suprafețele și efectivele de animale de care dispun și volumul producției pe care-l realizează, ele reprezintă sectorul preponderent al agriculturii noastre socialiste

În procesul evoluției agriculturii cooperatiste, practica a dovedit că, prin conținutul și rolul lor în dezvoltarea unităților, adunările generale de dări de seamă, aprobarea planului de producție și financiar și alegerea organelor de conducere ale cooperativelor agricole au cea mai mare însemnătate în desfășurarea ulterioară a activității obștești. Numai printr-o pregătire corespunzătoare a adunărilor generale, ele pot adopta, ca organe supreme de conducere în cooperativele agricole, hotărîrile cele mai potrivite menite să ducă la continua întărire economico-organizatorică a unităților.

Pentru a discuta temeinic obiectivele din anul următor, cooperatorii trebuie să cunoască, mai întîi, cum s-a soldat anul precedent. De aceea, **sarcina birourilor executive ale uniunilor cooperatiste și a aparatului de specialitate al acestora este de a îndruma și sprijini cooperativele agricole în aducerea la zi a evidenței contabile, efectuarea inventarierii bunurilor proprietate obștească, încheierea bilanțului și a celorlalte documente de sfîrșit de an, pe baza cărora consiliile de conducere să poată întocmi dările de seamă anuale. Același ajutor se impune să fie dat comisiilor de revizie pentru verificarea activității economice și financiare a cooperativelor și întocmirea rapoartelor lor, precum și comisiilor de judecată.**

În afara dării de seamă a consiliului de conducere și a raportului comisiei de revizie, fiecare adunare generală va dezbate, ca punct separat al ordinei de zi, proiectul planului de producție și financiar pe anul 1968. **Întocmit de către consiliile de conducere, cu sprijinul specialiștilor, proiectul planului de producție și financiar trebuie să se încadreze în indicatorii planului de stat — defalcați cu multă grijă de consiliile agricole și uniunile cooperatiste pe raioane și unități — și să țină seama de condițiile naturale și social-economice, de rezervele interne, de baza tehnico-materială și de gradul de mecanizare a lucrărilor fiecărei cooperative agricole.**

De mare însemnătate în sporirea cointeresării materiale a cooperatorilor este ca, în raport cu condițiile create, experiența anului 1967 și observațiile făcute de colectivele de normare, consiliile de conducere să folosească **norme de muncă îmbunătățite,** care au fost, în prealabil, dezbătute și aprobate de adunările generale. Încheierea situației definitive a drepturilor ce se cuvin membrilor unității și a ajutoarelor de bătrînețe, ca și repartizarea efectivă a produselor sînt, de asemenea, măsuri pregătitoare importante.

Necesitatea respectării democrației cooperatiste impune ca problemele ce privesc atît activitatea pe anul în curs, cît și prevederile pe anul viitor **să fie cunoscute de către toți țăranii cooperatori,** prin organizarea — cu cel puțin cinci zile înainte de ținerea adunărilor generale și cu cel mult 10 zile după acestea — a unor adunări pe brigăzi.

Ca organizații economice obștești proprii ale țărănimii, uniunile cooperatiste sînt datoare să sprijine consiliile de conducere din unități în a orienta dezbaterile din cadrul adunărilor generale spre o amplă și temeinică analiză — în lumina documentelor de partid și de stat și a hotărîrilor Congresului Uniunii Naționale — a activității economice și financiare pe anul care se încheie, pentru adoptarea unor prevederi realiste, la nivelul condițiilor și posibilităților din anul 1968, precum și pentru stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice ce vor fi luate pentru realizarea planului.

În primul rînd este necesar ca adunările generale să analizeze cu simț de răspundere **modul cum au fost înfăptuiți indicatorii de plan pe anul în curs în toate sectoarele de activitate, cum au fost însușite și realizate suprafețele destinate obținerii produselor necesare asigurării fondului de stat.** De bună seamă, este indicat să fie analizate atît rezultatele bune, cît și deficiențele care s-au manifestat în creșterea producției vegetale și animale, în organizarea, normarea și retribuirea mun-

(Continuare în pag. a 4-a)

Către cititori

Pășind în cel de-al 6-lea an de existență a revistei „AGRICULTURA SOCIALISTĂ", colectivul redacțional își propune ca, pe baza consultării largi a cititorilor, să întreprindă noi acțiuni pentru continua îmbogățire a tematicii și conținutului revistei. Dorim ca în anul 1968, revista „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" să devină și mai interesantă și mai utilă pentru toți oamenii muncii din agricultură.

De aceea, adresăm cititorilor rugămintea de a ne răspunde în scris la următoarele întrebări:

1) Ce articole publicate în revista noastră în anul 1967 v-au plăcut în mod deosebit și de ce?

2) Care articole nu v-au trezit interesul?

3) Ce ați dori să citiți în anul 1968 în paginile revistei „Agricultura socialistă"?.

Comunicați-ne părerile și sugestiile dv. privind lărgirea tematicii actuale a revistei; propuneri de teme noi, de rubrici și acțiuni, informați-ne despre tot ce considerați că ar fi util ca revista să trezească interesul cititorilor de la sate, cărora li se adresează.

Scrieți-ne pe adresa: Revista „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" Piața Scînteii nr. 1, București

INTERVIUL NOSTRU

Viitorul tehnician să cunoască specificul etic și estetic al civilizației erei noastre

În a doua jumătate a lunii noiembrie s-a ținut la Paris cea de-a VIII-a sesiune a Comitetului Consultativ pentru aplicarea științei și tehnicii la dezvoltare. Din partea țării noastre a participat prof. dr. docent Irimie STAICU, membru corespondent al Academiei, directorul Institutului Central de Cercetări Agricole care a fost singurul expert în domeniul agriculturii la sesiunea amintită.

— Vă rugăm să ne spuneți esențialul despre organismul la ale cărui lucrări ați participat.

— Acest comitet este alcătuit din 18 oameni de știință, care se întîlnesc de două ori într-un an și timp de două săptămîni de fiecare dată se străduiesc să găsească soluții la problemele mari, de interes internațional.

(Continuare în pag. 2)

NĂVODARI 1967

1947-1967 XX

„Nu este pămînt bun fără ca să aibă îngrășăminte; cultivatorii (...) nu pot să ia recolte abundente dacă nu vor da pămîntului îngrășări mari". **Acest adevăr simplu, fundamental, enunțat de Ion Ionescu de la Brad, a fost auzit de mulți, dar statul socialist l-a adus la înfăptuire. În diadema strălucitoare a industriei chimice pe care partidul comunist a așezat-o pe fruntea țării, producția îngrășămintelor chimice are locul ei bine statornicit.**

La împlinirea a două decenii de existență a Republicii, România socialistă dispune de o industrie chimică modernă, în plină dezvoltare. Cele peste 6 000 de produse pe care le asigură reflectă existența în structura ei a tuturor sectoarelor cunoscute pe plan mondial.

Respirație

La început a fost o baracă cu un felinar. Era de ajuns pentru a adăposti cele mai îndrăznețe visuri. De atunci, au trecut 13 ani pe firul vremii, iar pe locul unde se afla baraca (de ce oare nu se păstrează niciodată asemenea relicve-document ale istoriei industrializării socialiste?) au intrat și au ieșit cam 20 de milioane de tone de materii prime și produse finite. Specialiștii numesc această mișcare trafic. Noi sîntem îmbiați s-o numim respirația unui colos, respirație care rodește. Cum?

Iată un calcul. Aproximativ 20 kg de fosfor la hectar fac să crească producția de grîu cu aproximativ 350 kg pe aceeași suprafață 110 000 tone de superfosfat, produse anual la Năvodari, echivalează, teoretic, cu aproximativ 2 milioane de tone de grîu în plus. Este respirația colosului roditoare?

Devenire

Linie tehnologică. În Dicționarul enciclopedic român e definită astfel: „Ansamblu de mașini de lucru, instalații și mijloace de transport dintr-o fabrică sau uzină, dispuse în ordinea succesiunii operațiilor prevăzute de procesul tehnologic respectiv".

Poate că s-ar putea defini și altcum: „Albia unui torent în care momentele calitative ale creației se succed în ordinea impusă de progresul tehnic neîntrerupt". Această definiție, fără îndoială, prea puțin „tehnică". îți vine, fără să vrei, în minte, după ce cunoști U.S.A.S.-Năvodari.

Mai mult decît „ansambluri de instalații" liniile tehnologice ale uzinei, multiplicîndu-se, înnoindu-se, au arătat că pot ține pe umeri cerințe mari, urgente și nu ușor de îndeplinit, care s-au tradus în asemenea elemente ca: creșterea proporției de superfosfat granulat, începerea producției de superfosfat granulat cu microelemente, asimilarea, în anii următori, a unor produse noi, în speță acidul fosforic și superfosfatul triplu. Din ce în ce mai mult, uzina își realizează misiunea printr-o savantă codificare de apăsări pe butoane. Automatizarea devine, treptat, stăpîn absolut.

Traiectorie

După o manevră meșteșugită, care a pus în mișcare un joc de lumini diferit colorate, aveam înaintea ochilor o hartă, fără îndoială, unică în lume: un planiglob, în centrul căruia, reprezentată printr-un punct mare, luminos, uzina de la Năvodari, producătoare de superfosfat și acid sulfuric. Harta se află, bineînțeles, la... Năvodari, în expoziția permanentă a întreprinderii și servește ca ghid pentru cei care vor să cunoască traiectoria mondială a unora dintre produse. Acum, în 1967, această traiectorie străbate cinci continente. Fluosilicatul de sodiu de Năvodari e prețuit deo-

Adrian COSTA

(Continuare în pag a 4-a)

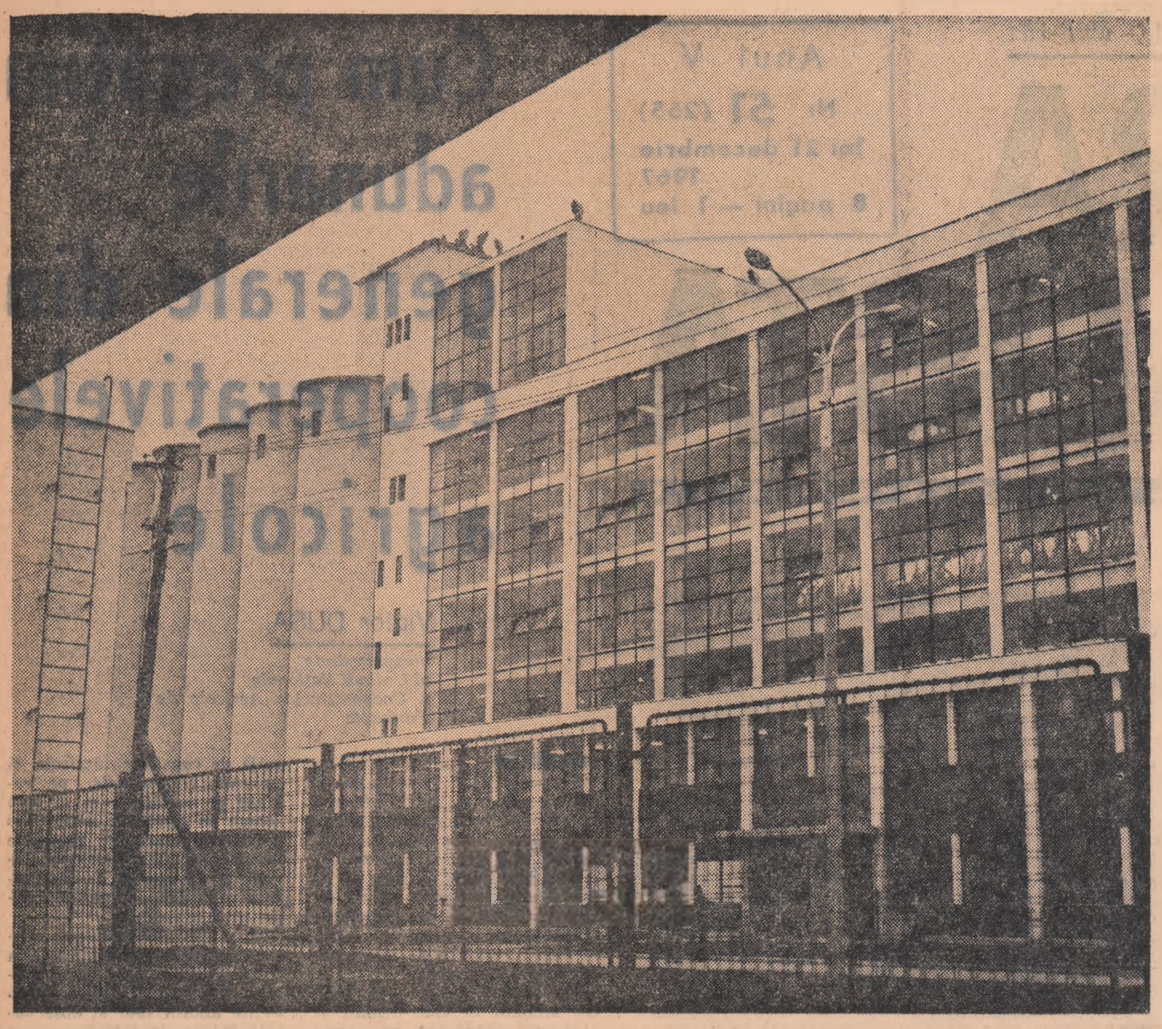

ÎN CONCORDANȚĂ DEPLINĂ CU CONDIȚIILE CONCRETE ALE ȚĂRII, CU NEVOILE POPORULUI

(Urmare din pag. 1)

stat cu 53 000 ha ; or, dacă si aceste suprafețe ar fi produs la nivelul terenurilor efectiv cultivate, producția totală de porumb ar fi putut crește cu 600 000 de tone, ceea ce ar fi avut o influență pozitivă asupra îndeplinirii sarcinilor la fondul de stat, asigurării mai multor furaje concentrate pentru hrana animalelor. De asemenea, dacă s-ar fi cultivat întreaga suprafață stabilită prin plan cu floarea-soarelui, s-ar fi obținut în plus încă 15 000 de tone, din exportul cărora puteam realiza venituri importante.

Neajunsuri mari s-au manifestat în legumicultură unde, pe lîngă faptul că n-au fost realizate integral suprafețele planificate, s-au folosit semințe de slabă calitate, s-a irigat numai 65 la sută din suprafață și, ca urmare, în unele perioade, aprovizionarea populației cu legume a avut de suferit. Din indicația conducerii partidului s-a elaborat un studiu fundamentat pentru dezvoltarea legumiculturii și s-a asigurat baza materială necesară obținerii unei producții sporite.

În dezvoltarea viticulturii și pomiculturii se manifestă, de asemenea, unele neajunsuri. Plantațiile tinere sînt asigurate numai în parte cu sisteme de susținere, intră pe rod cu întîrziere, lucrările de întreținere și combatere a dăunătorilor nu se execută în întregime și, ca urmare, se obțin producții mici și de slabă calitate. Pentru îmbunătățirea activității în viticultură și pomicultură este în curs de elaborare un studiu complex, care va cuprinde o amplă analiză a cauzelor care au dus la diminuarea producției și se vor stabili măsurile necesare pentru ridicarea acestor ramuri la nivelul eforturilor făcute.

Nici în creșterea animalelor rezultatele nu sînt încă la nivelul resurselor și posibilităților agriculturii noastre ; natalitatea este scăzută, pierderile prin mortalități sînt destul de ridicate. Regiuni cu tradiție, cum sînt cele din Transilvania, în care populația a realizat o mare parte a veniturilor din creșterea animalelor, obțin producții mici și nu sporesc efectivele la nivelul posibilităților reale pe care le au.

Pentru intensificarea producției, agricultura a primit de la un an la altul un sprijin tot mai substanțial din partea industriei. Trebuie arătat însă că în anumite privințe rezultatele puteau fi și mai bune dacă s-ar fi asigurat întreaga cantitate de îngrășăminte chimice și insectofungicide prevăzută, dacă asimilarea și introducerea în fabricație a unor mașini și utilaje nu ar dura atît de mult.

Multe din lipsurile manifestate în agricultură se datoresc și faptului că, în activitatea de planificare, Consiliul Superior al Agriculturii și organele sale s-au ocupat mai ales cu repartizarea sarcinilor pe regiuni și raioane, fără a efectua studii aprofundate cu privire la orientarea și profilarea producției, la stabilirea diferențiată și concretă a culturilor și speciilor de animale pe fiecare unitate în parte.

Potrivit planului de stat, agricultura are sarcina să realizeze în 1968, față de acest an, mai mult cu 900 000 de tone de porumb, 510 000 de tone de sfeclă de zahăr, 75 000 de tone de floarea-soarelui, 667 000 de tone de legume, 600 000 de tone de struguri etc. De asemenea, planul prevede creșteri însemnate ale efectivelor de animale la toate speciile, precum și a producției de carne, lapte, lînă.

Există și se vor lua în continuare măsuri pentru îndeplinirea integrală a indicatorilor primiți. Culturile însămînțate în toamnă se prezintă bine, iar planul de arături destinate celor de primăvară a fost îndeplinit, realizîndu-se cu un milion de hectare mai mult decît în anul trecut. În 1968, agricultura urmează să primească un număr important de mașini pentru legumicultură, plante tehnice, combaterea dăunătorilor etc ; merită subliniat faptul că în anul ce vine unitățile vor primi 7 900 de remorci, cu 3 300 de bucăți mai mult decît a fost prevăzut în planul cincinal. Pompele si utilajele restante, necesare dării în funcțiune și folosirii efective în anul viitor a întregii suprafețe amenajate pentru irigații, vor fi livrate, potrivit unui grafic stabilit cu Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, în primul trimestru. De asemenea, în 1968 se va primi cu 118 000 de tone mai multe îngrășăminte chimice decît în acest an. De dorit ar fi ca industria chimică să ia măsuri pentru livrarea ritmică a întregii cantități de îngrășăminte.

În Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința Națională a Partidului se arată că **„Puterea de acțiune a planului se bazează pe caracterul obligatoriu al sarcinilor stabilite"**. În acest sens, organele agricole au datoria să militeze pentru introducerea unei discipline severe față de plan, în toate sectoarele și unitățile, spre a avea garanția că suprafețele stabilite la diferite culturi vor fi respectate, creîndu-se în acest fel, de la început, una din condițiile esențiale ale realizării producțiilor planificate.

Generalizarea reorganizării întreprinderilor agricole de stat, începînd cu anul agricol 1967—1968, deschide largi perspective pentru dezvoltarea acestui sector, prin organizarea științifică a producției și a muncii, aplicarea tehnologiilor moderne, adîncirea procesului de concentrare și specializare, de industrializare, în scopul creșterii într-un ritm mai susținut a producției și rentabilizării tuturor întreprinderilor, fermelor și a fiecărui produs în parte.

Sarcini sporite revin stațiunilor de mașini și tractoare, care, deși dispun de o puternică bază tehnico-materială, n-au folosit-o cum trebuie și, ca atare, nu și-au acoperit cheltuielile din veniturile realizate, fiind finanțate de la buget. Pe baza indicațiilor date de conducerea partidului s-a elaborat un studiu cu privire la îmbunătățirea activității stațiunilor de mașini și tractoare, care prevede un program de măsuri menit să asigure funcționarea acestor unități pe principiul gestiunii economice proprii. Aplicarea acestor măsuri va contribui la rentabilizarea stațiunilor de mașini și tractoare, la creșterea contribuției acestora la sporirea substanțială a producției în cooperativele agricole.

Activității de investiții în toate sectoarele agriculturii trebuie să i se acorde o atenție sporită, pentru lichidarea lipsurilor manifestate în anii trecuți, cînd, după cum se știe, au rămas nefolosite importante fonduri. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în 1968, agricultura va primi din fondurile statului șapte miliarde de lei, cu 375 de milioane peste prevederile din cincinal, care vor fi orientate îndeosebi spre dezvoltarea bazei materiale a întreprinderilor agricole de stat, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, dotarea unităților cu tractoare și mașini agricole etc.

Un sprijin și o îndrumare mai concretă și mai eficientă trebuie acordat gospodăriilor personale ale membrilor cooperatori și celor individuale din zona necooperativizată — care dețin aproximativ jumătate din efectivul de animale și o pondere însemnată la suprafețele de legume, cartofi, pomi și vii — pentru a pune în valoare posibilitățile de care dispun.

Conducerea unitară a cercetărilor din domeniul agriculturii, prin Institutul central, dă posibilitate ca eforturile materiale pe care le face statul în această direcție să fie îndreptate spre rezolvarea celor mai arzătoare probleme de care depinde direct sporirea producției agricole, și anume realizarea unor noi soiuri, asigurarea seminței de calitate pentru toate culturile, de material săditor. Metodele agrotehnice vor trebui perfecționate continuu, spre a permite o folosire mai bună a mijloacelor mecanice, a produselor chimice, a terenurilor irigate și îndiguite. Se vor aprofunda cercetările în domeniul legumiculturii, pomiculturii și viticulturii, culturii cartofilor și sfeclei de zahăr. În zootehnie, eforturile trebuie îndreptate mai ales spre rezolvarea problemelor de reproducție și selecție, asigurare cu reproducători de înaltă valoare biologică, furajare rațională, dezvoltare a producției de nutreturi combinate, în primul rînd pe baza resurselor și posibilităților interne.

Oamenii muncii de pe ogoare apreciază grija deosebită acordată de partid pentru stabilirea celor mai potrivite soluții de organizare și conducere a agriculturii noastre socialiste, în concordanță deplină cu condițiile și particularitățile concrete ale țării și nevoile poporului nostru. Prin aplicarea măsurilor de o deosebită însemnătate stabilite de Conferința Națională, ei vor contribui la continua dezvoltare și înflorire a patriei noastre.

O nouă unitate industrială pe harta țării : Complexul de morărit și panificație din Iași, în cadrul căruia în prezent se execută ultimele finisări. Complexul, menit a contribui la creșterea cantităților de produse de panificație, include între altele : o moară cu o capacitate de 220 de tone de făină în 24 de ore, o fabrică de piine care va putea da 60 de tone în același interval de timp, o fabrică de biscuiți, prevăzută a realiza 30 tone zilnic și o fabrică de paste făinoase cu aceeași capacitate de producție. Dintre unitățile prevăzute, moara, dotată cu utilaj modern românesc, a și intrat în probe tehnologice.

Foto: AGERPRES

ANCHETA NOASTRĂ

Am ales ca loc al anchetei regiunea Banat, în care o serie de cercetători, printre care : D. Teaci, S. Hartia și N. Sîrbu, au întreprins studii, au întocmit lucrări, elaborînd și o metodologie de apreciere economică a terenurilor agricole. Ne-am fi așteptat ca pasul făcut de oamenii de știință să-și fi găsit un început în activitatea practică a organelor agricole regionale. Aceasta nu s-a întîmplat, Stațiunea experimentală complexă Lovrin fiind singura unitate din regiune care dispune astăzi de aprecierea economică a teritoriului său. Faptul că nu s-a dat curs cercetărilor a determinat redacția să pună în discuție atît utilitatea operației, cît și eficiența metodologiei elaborate pînă în prezent. Au răspuns la ancheta noastră conf. univ. C. Anderca, de la Institutul agronomic din Timișoara, inginerii V. Nicoară și I. Coroiu, vicepreședinți la Consiliul agricol regional, și respectiv Uniunea regională a cooperativelor agricole de producție, ing. Șt. Crăciun, șeful laboratorului de economie agrară de la Stațiunea experimentală complexă Lovrin, și ing. M. Iliescu, șeful atelierului de cartare și analiza solului din cadrul DRIFOT Banat.

Specialiști din regiunea Banat declară :

APRECIEREA ECONOMICĂ A TERENURILOR TREBUIE SĂ DEPĂȘEASCĂ FAZA DE STUDIU ȘI EXPERIMENTARE

Trebuie menționat din capul locului că toți interlocutorii au subliniat importanța aprecierii economice a terenurilor, precizînd că în alte țări operația s-a efectuat cu multă vreme înainte și constituie baza conducerii și planificării producției agricole. Astfel, C. Anderca și I. Coroiu observă că fără o estimare **cantitativă** și **calitativă** a fondului funciar nu este posibilă justa planificare diferențiată a producției, repartizarea teritorială rațională a culturilor și speciilor de animale, stabilirea corectă a prețurilor la produsele agricole, aplicarea stimulativă a retribuirii suplimentare a muncii. Toate acestea capătă o bază științifică numai în condițiile evaluării economice a fiecărei suprafețe de pămînt deținute de unitățile agricole. Atît C. Anderca cît și Șt. Crăciun consideră cunoașterea calitativă a pămîntului drept singura cale de determinare cît mai reală a unor indicatori importanți ai activității economice, cum ar fi : productivitatea muncii, nivelul cheltuielilor la unitatea de suprafață și de produs. Pe aceeași linie se înscrie și părerea lui V. Nicoară și M. Iliescu, care consideră că aprecierea calitativă a activității de conducere și organizare a producției nu poate fi făcută corect fără cunoașterea însușirilor naturale și economice ale solului. Calcularea rentei diferențiale și redistribuirea ei prin intermediul tarifelor de plată a muncilor S.M.T. și a impozitelor sînt alte aspecte practice care impun cu necesitate efectuarea aprecierii economice a solurilor, remarcă C. Anderca și Șt. Crăciun.

Importanța aprecierii economice a terenurilor nu mai comportă după cum se vede nici un fel de discuții. Se pune așadar numai problema stadiului lucrărilor premergătoare și a modului în care trebuie executată operația. C. Anderca susține necesitatea cartării agroproductive a solurilor, lucru ce se desfășoară satisfăcător la noi în țară, dat fiind faptul că s-au cartat pînă acum peste 9 000 000 de hectare. De asemenea, s-au întocmit hărți detaliate care oglindesc într-o măsură suficientă factorii ecologici ; în schimb, studiile referitoare la condițiile economice sînt, după părerea sa, rămase în urmă. Avînd în vedere regiunea Banat, M. Iliescu afirmă că aici cartarea terenurilor este făcută pentru 80 la sută din suprafața agricolă și poate fi folosită pentru aprecierea economică, în proporție de 50 la sută, fără lucrări suplimentare de reactualizare. La părerile exprimate subscrie și V. Nicoară, în timp ce I. Coroiu se declară nemulțumit de actualul stadiu al lucrărilor, pe care îl socotește întîrziat față de posibilitățile existente în regiune.

O dată ajunși cu discuția aici, am solicitat interlocutorilor noștri să abordeze aspectele de ordin practic ale problemei. Considerînd actuala metodologie ca bună, cu unele corective, C. Anderca susține că executarea aprecierii economice a întregului teritoriu agricol al țării este astăzi mai mult o chestiune organizatorică. Lucrările trebuie începute într-un număr restrîns de unități pentru a se dobîndi experiența practică necesară. Cu unele îmbunătățiri care să o facă mai explicită, metoda experimentată în regiunea Banat este bună, arăta și I. Coroiu. El opinează ca aplicarea să înceapă cu o unitate teritorial-administrativă. V. Nicoară consideră că pentru acest lucru cel mai potrivit ar fi raionul Timișoara.

Ca organ de execuție, interlocutorii noștri au indicat DRIFOT-ul, care dispune de baza materială necesară și de cadre de pedologi. În cazul că propunerea se acceptă, DRIFOT are nevoie și de alți specialiști : ingineri agronomi și economiști. Raliindu-se acestei păreri, V. Nicoară asociază DRIFOT-ului și alți parteneri. Astfel, el vede luînd parte la lucrările de apreciere economică : Institutul de cercetări pentru economie agrară, Departamentul I.A.S. și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

Aprecierea economică a întregului teritoriu agricol al țării pretinde folosirea unei metodologii unice, arată M. Iliescu. Aceasta se poate asigura prin înființarea unui sector de specialitate în cadrul D.G.F.F.O.T. Printre primele sarcini ce ar urma să-i revină sectorului respectiv se numără unificarea metodologiei de cartare, reactualizarea hărților existente și a denumirii unităților de sol. Pentru efectuarea lucrărilor de apreciere sînt necesare hărți la scara 1:10 000, e de părere M. Iliescu. Arătînd că aprecierea economică experimentală a teritoriului raionului Deta după hărți de mărimi diferite a condus la rezultate diferite, Șt. Crăciun susține necesitatea utilizării unor hărți și planuri întocmite la scară încă și mai mare, pe acestea putînd fi delimitate cu ușurință categoriile de folosință și unitățile de sol ce ocupă suprafețe mici și sînt izolate în spațiu. Cercetările făcute au demonstrat că cele mai corecte rezultate s-au obținut prin utilizarea hărților de sol la scara 1:10 000. În zonele cu terenuri accidentate și cu o mare densitate a unităților de sol se recomandă folosirea hărților chiar la scara de 1:5 000, și 1:2 000. Ele prezintă avantajul că redau numeroase elemente necesare studiului.

Cînd această bază documentară va fi bine pusă la punct, existînd certitudinea că se va respecta neabătut principiul criteriului unic de apreciere, se va putea trece de la efectuarea lucrării de pe teritorii restrînse la executarea ei pe întreaga țară. Așa cum au subliniat interlocutorii noștri, organul lucrativ permanent nu poate fi constituit decît în cadrul DRIFOT, prin formarea unei grupe care să aparțină atelierului de pedologie. Avizarea lucrărilor și eventuala corectare a notelor rezultate urmează să fie făcute, după părerile lui M. Iliescu și Șt. Crăciun, de o comisie compusă din reprezentanți ai unităților de producție și ai organelor tutelare imediat superioare.

În privința indicatorilor economici ce trebuie avuți în vedere la aprecierea economică a terenurilor, toți cei consultați au fost de acord ca aceștia să fie : producția globală ; cheltuieli la 1 000 de lei producție-marfă ; prețul de cost ; producția netă și producția medie realizată pe unitatea de suprafață. Întrucît elementele care stau la baza aprecierii economice a terenului nu sînt statice, ci se schimbă permanent, este evident faptul, constată Șt. Crăciun, că nota de apreciere dată unei unități de sol suferă în decursul timpului diverse corectări. Ele trebuie operate de îndată ce solul în cauză suportă modificări. V. Nicoară consideră că momentul cel mai propice corectării notei îl constituie intrarea în funcțiune a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, eventual ajungerea lor la parametrii proiectați. Un coeficient de corectare se cere acordat la început — e de părere tot V. Nicoară — și pentru calamitățile frecvente în unele unități de producție, calamități cum ar fi alunecările de teren și excesul de umiditate ce se creează primăvara. Cînd astfel de calamități se înlătură prin lucrări de îmbunătățiri funciare, indicele de corectare va fi anulat.

În noua etapă de dezvoltare a economiei naționale, conducerea, planificarea și organizarea producției agricole la nivelul preconizat de Conferința Națională a partidului pot fi realizate numai în condițiile cunoașterii temeinice și sub toate aspectele a fondului funciar. De aceea, aprecierea economică a solului este o lucrare ce nu mai suportă tergiversări. Cum trebuie efectuată lucrarea ? Cîteva soluții au fost oferite de participanții la această anchetă. Soluții mult mai numeroase așteptăm de la cititorii noștri, cărora le punem la dispoziție coloanele revistei.

Anchetă realizată de
M. CALIANU și
S. CERCELARU

Viitorul tehnician

(Urmare din pag. 1)

La ședințele Comitetului Consultativ participă obligatoriu și reprezentanți ai Organizației Națiunilor Unite, ai U.N.E.S.C.O., ai F.A.O. și ai Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.) etc. Comitetul Consultativ primește problemele la care trebuie să găsească soluții de la Consiliul Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite și tot prin acest consiliu sînt transmise Adunării Generale a Națiunilor Unite soluțiile la care s-a ajuns în urma hotărîrilor luate în ședințele de lucru.

— Care a fost obiectul activității comitetului la actuala sesiune ?

— Dintre problemele care au fost înscrise pe ordinea de zi a ședinței la care am participat mă voi referi numai la cîteva. S-au discutat posibilitățile sporirii cantității de proteine și îmbunătățirea calității lor, ceea ce are un rol hotărîtor în alimentația unei omeniri aflate în dezvoltare vertiginoasă. Pentru a înțelege cît de greu apasă pe umerii conducătorilor de state dezvoltate, dar mai ales ai celor în curs de dezvoltare, sarcina alimentării este de ajuns să reamintesc că în viitorii 15 ani populația globului pămîntesc va crește cu 1 miliard. S-au făcut la această temă numeroase propuneri. Aș dori să menționez pe cea făcută de țara noastră, acceptată în unanimitate și care se referă la extinderea suprafețelor cultivate cu leguminoase, plante cu un conținut mare de proteine.

S-a discutat, de asemenea, despre utilizarea rațională a resurselor naturale ale globului. S-au propus măsuri pentru ca țările în curs de dezvoltare să-și cunoască mai bine resursele naturale și să le utilizeze cu chibzuială.

Una dintre problemele a căror dezbatere a dus la concluzii deosebit de interesante a constituit-o îmbunătățirea predării științei în școli cu referire specială la țările în curs de dezvoltare. O concluzie este că în prezent predarea științei se face unilateral. E necesar ca în viitor, pe lîngă cursurile tehnice, să se facă și cursuri care să influențeze concepțiile de viață ale viitorului tehnician, care trebuie să cunoască bine specificul etic și estetic al civilizației erei noastre. O altă concluzie importantă este cea privitoare la folosirea maximă a metodelor noi audiovizuale și, îndeosebi, a filmelor luate la viteze mari.

Dezbaterile la care am avut cinstea să particip au fost deosebit de interesante. Ele au prilejuit un schimb activ de păreri și o cunoaștere mai amănunțită a unor probleme de interes internațional, a căror rezolvare va contribui mult la bunăstarea tuturor popoarelor și la progresul civilizației umane.

INFORMAȚII

UZINELE DE REPARAȚII ȘI-AU ÎNDEPLINIT PLANUL ANUAL

Trustul uzinelor de reparații din Consiliul Superior al Agriculturii și-a îndeplinit cu 20 de zile înainte de termen planul de producție anual. Pe întregul trust, planul producției globale și marfă a fost realizat în proporție de sută la sută. La capitolul fabricației de piese de schimb, sarcinile au fost depășite cu 22,9 la sută la piesele de schimb pentru mașini agricole și cu 1,3 la sută la cele pentru tractoare. În cursul anului în uzine s-au executat, pe lîngă reparații de tractoare și motoare, 41 de sortimente de utilaje și 2 000 de repere de piese de schimb.

Tot în această perioadă, productivitatea muncii a crescut cu 5,5 la sută ; cheltuielile pentru 1 000 de lei producție marfă, socotită la un preț de cost comercial, au înregistrat o reducere de 1,45 la sută față de prevederi.

Creșterea productivității muncii, pe de o parte, reducerea cheltuielilor, pe de altă parte, au condus la înscrierea unei economii suplimentare de 8 milioane de lei ; planul anual de beneficii a fost realizat în proporție de 112 la sută.

AL ȘASELEA...

...combinat avicol de tip industrial, construit în ultimii ani în regiunea Banat, este cel din localitatea Berzovia, modern complex pentru creșterea industrială a păsărilor. El dispune de șase hale cu o capacitate de 84 000 de găini ouătoare, spații pentru creșterea unui număr de 45 000 de păsări tinere, pentru fondul de înlocuire, precum și alte construcții anexe. Instalații de aer condiționat și de menținerea constantă a temperaturii, benzi transportoare și alte utilaje complexe oferă condiții optime de hrănire și îngrijire a păsărilor.

Producția noului combinat va asigura o mai bună aprovizionare a populației din centrele industriale Reșița, Bocșa și alte localități din împrejurimi.

AVIAȚIA UTILITARĂ ÎN ACȚIUNE

Anul acesta, aviația utilitară a împrăștiat îngrășăminte chimice și substanțe contra dăunătorilor, pe o suprafață de 650 000 de hectare cu 100 000 de hectare mai mult ca anul trecut. Utilizarea rațională a parcului de avioane, ca și colaborarea mai strînsă cu unitățile agricole socialiste, au contribuit la obținerea unor beneficii suplimentare de peste 700 000 de lei.

SE EXTIND AMENAJĂRILE PENTRU IRIGAȚII

În regiunea Oltenia, 156 de cooperative agricole au terminat amenajările pentru irigații prevăzute pentru anul în curs. Alte 136 de unități agricole au început lucrări similare, care vor duce, în 1968, la creșterea cu circa 26 000 de ha a suprafețelor ce se vor iriga. Cea mai mare parte a terenurilor respective vor primi apă din Olt, Jiu și Dunăre.

TIMPUL PROBABIL

Institutul meteorologic comunică :

După vremea rece și nopțile geroase din săptămîna trecută, vremea s-a încălzit treptat în ultimele zile.

Zăpada căzută în cea mai mare parte a țării a făcut ca în stratul arabil temperaturile să coboare numai pînă la plus un grad și minus două grade, fiind mai scăzute cu cîteva grade în zone cu strat subțire de zăpadă (Dobrogea și estul Bărăganului).

Între 21—28 decembrie vremea va fi în general rece, exceptînd ultimele zile ale perioadei, cînd se așteaptă o ușoară încălzire. Cerul va fi schimbător, cu înnorări mai pronunțate în a doua parte a intervalului. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ninsoare. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, predominînd din sectorul nordic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 15 grade și minus 5 grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 7 grade și plus 3 grade

INVESTIȚII 1968

Referindu-se la rolul sistemului financiar-bancar, la necesitatea îmbunătățirii utilizării fondurilor destinate activității de producție și de investiție a unităților, în Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R. din 6 decembrie 1967 tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că **„Este un imperativ esențial al mersului nostru înainte ca toate eforturile materiale și financiare ale economiei să se îndrepte spre acțiunile cu cea mai înaltă eficiență economică, care să corespundă unor nevoi reale ale societății, să contribuie la creșterea continuă a acumulărilor socialiste".**

Analiza activității de investiții din cooperativele agricole de producție, în lumina prețioaselor indicații date de partid, **are o însemnătate deosebită pentru mai buna orientare a acestor unități în planificarea, realizarea și folosirea în viitor a obiectivelor.** După cum se știe, datorită sprijinului multilateral primit din partea statului și folosirii fondurilor proprii, cooperativele agricole au reușit să-și dezvolte în ultimii ani baza tehnico-materială, să-și consolideze averea obștească, obținînd, pe această cale, producții și venituri sporite. Obținerea unor rezultate superioare se datorește în bună măsură sprijinului acordat de uniunile cooperatiste, consiliile agricole și unitățile Băncii Naționale cooperativelor agricole pentru mai justa orientare a fondurilor proprii și împrumutate spre executarea de investiții oportune și eficiente.

Rezultatele ar fi fost însă și mai bune dacă în acest domeniu nu ar fi persistat, de la un an la altul, unele fenomene negative, care au condus la nerealizarea, de pildă, a planului de construcții al cooperativelor decît în proporție de 34 la sută în 1965, de 46 la sută în 1966 și de aproape 40 la sută în primele trei trimestre din acest an. **Cel mai dăunător fenomen de acest gen este acela al fărîmițării fondurilor.** Cei 900 000 de lei alocați în acest an drept credite pe termen lung raionului Tîrnăveni, de exemplu, au fost repartizați, de către uniunea cooperatistă, consiliul agricol și unitatea Băncii Naționale la 27 din cele 29 de cooperative existente aici ; la fel s-a procedat și în raioanele Huși, Negrești, Iași, Pașcani, unde creditele au fost împărțite tuturor unităților, revenind fiecăreia cîte 2 000 — 10 000 de lei pentru procurarea de utilaje, respectiv cîte 5 000 — 10 000 de lei pentru dezvoltarea legumiculturii. **Negativ este însă nu numai faptul că creditele au fost dispersate în prea multe unități, ci și acela că, la rîndul lor, unele cooperative le-au divizat și ele, prevăzîndu-și o sumedenie de obiective.** Un caz specific de această natură îl oferă cooperativa din Scutelnici, regiunea Ploiești, care și-a prevăzut în acest an nu mai puțin de 27 de obiective.

Asemenea stări de lucruri denotă că nu peste tot organele agricole și unitățile bancare au analizat și îndrumat cu simț de răspundere activitatea de investiții a cooperativelor agricole, pentru a le arăta că important este nu atît planificarea unui număr mare de obiective, ci mai întîi terminarea și folosirea cu întreaga capacitate a celor existente și apoi prevederea altora, absolut necesare, care să asigure maximum de eficiență economică. Cooperativele agricole Șomcuta Mare, Satu Mare și Gherla Mică din regiunea Maramureș, de exemplu, folosesc maternitățile de scroafe și îngrășătoriile de porcine ca magazii sau ateliere ; în regiunea Cluj, cooperativa din Plăești folosește maternitatea de scroafe ca remiză pentru păstrarea utilajelor, iar cea din Tritenii de Jos depozitează îngrășămintele chimice într-o puierniță ; la cooperativa „Timpuri Noi" Pecica, regiunea Banat, s-a construit o hală pentru păsări, care este însă folosită parțial ca magazie de cereale. Nu mai vorbim de faptul că unele unități realizează construcții cu capacități mult mai mari decît cerințele lor actuale și chiar de perspectivă sau execută obiective costisitoare, care nu le sînt strict necesare, ca sedii administrative de valori mari, împrejmuiri din prefabricate etc.

Necorelarea prevederilor de plan cu posibilitățile reale de asigurare a materialelor și a forței de muncă este o altă cauză, tot atît de dăunătoare, a nerealizării la timp a obiectivelor propuse, a tărăgănării terminării acestora de la un an la altul și chiar a abandonării multora dintre ele. În acest an, de exemplu, cooperativele agricole și-au prevăzut, peste posibilitățile de asigurare prin repartiții, cantități mai mari de materiale de construcții cu 58 000 de tone de ciment, 57 000 mc de cherestea, 80 000 mc de bile-manele, 10 milioane de bucăți de țiglă etc., contînd că le vor procura de la fondul pieței. Aceasta a făcut ca unele cooperative, cum sînt cele din Bruiu, Scorei, Topîrcea, Felmer, Alungeni, Mereni, regiunea Brașov, să înceapă construcții pe care nu le pot termina, iar altele, ca Ipotești, Spineni, Davidești, Sirineasa din regiunea Argeș să renunțe la obiectivele propuse în plan.

Și unele practici din sistemul de aprovizionare al cooperativelor agricole creează acestora greutăți ; de pildă, se dau repartiții unor unități care n-au nevoie de materiale, în timp ce altele, care au nevoie de ele, nu le pot obține. În alte cazuri, în bazele de aprovizionare și la furnizori se creează stocuri de materiale și de utilaje comandate de cooperative, care însă nu le ridică din lipsă de disponibil în cont, fapt ce determină ca primele să aibă greutăți financiare, credite restante, să suporte penalizări.

Potrivit planurilor de dezvoltare în perspectivă, cooperativele agricole urmează să-și prevadă pentru 1968 realizarea unor noi și importante obiective și acțiuni de investiții, cum ar fi : amenajarea de terenuri pentru irigații, efectuarea de îndiguiri și desecări, combaterea eroziunii solului, extinderea plantațiilor de vii și pomi, executarea de construcții agrozootehnice — între care și sere legumicole —, alimentări cu apă, procurări de animale, de mașini și utilaje. La întocmirea planurilor de producție și financiare este bine să se țină seama de deficiențele manifestate în anii trecuți în domeniul investițiilor, pentru ca ele să nu se mai repete.

De bună seamă, în primul rînd **este necesar să se aibă în vedere posibilitățile materiale și financiare ale fiecărei unități și, în funcție de acestea, să se prevadă obiective cărora li se pot asigura condiții reale de executare totală în anul de plan.** Trebuie pornit, după părerea mea, cu terminarea obiectivelor rămase din anii anteriori. **Este mai indicat, de pildă, să se completeze golurile din vii și livezi și să li se asigure materialul de susținere și apoi să se treacă la executarea de noi plantații ; să se folosească la maximum mașinile și utilajele existente, în loc să se prevadă achiziționarea altora ; să se termine grajdurile începute, înainte de a se trece la construirea de noi obiective.**

Măsurile stabilite de Conferința Națională a partidului cu privire la sistematizarea localităților rurale impun ca orice construcție ridicată de cooperativele agricole să se încadreze armonios în ansamblul arhitectonic al satului de mîine. Totodată, realizarea unor investiții durabile și ieftine face necesară contractarea din timp, de către cooperativele agricole, a documentațiilor tehnice, cu întreprinderile de proiectare de specialitate — DRIFOT, IFAA, I.R.E. etc. — documentații ce trebuie să se realizeze pe baza unor temeinice studii tehnico-economice.

La proiectarea și executarea investițiilor este bine să se țină seama de dezvoltarea în perspectivă a cooperativelor, de ordinea de realizare a obiectivelor în raport cu urgența, necesitatea și eficacitatea acestora. O corelare judicioasă va trebui făcută, de asemenea, între obiectivele de investiții ce se planifică și posibilitățile reale de aprovizionare cu materiale și utilaje necesare pentru executarea lor.

Toate aceste probleme sînt posibil de realizat printr-un temeinic sprijin pe care sînt chemate să-l acorde cooperativelor agricole uniunile acestora, consiliile agricole și unitățile bancare.

Anghel DUMITRESCU
de la Banca Națională a Republicii Socialiste România

Perfecționarea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole

E bun că are talent la scris!

Deunăzi am luat parte la o adunare de brigadă care avea pe ordinea de zi și alegerea șefilor de echipă. Cooperatorii se străduiau, se înțelege, să aleagă în fruntea echipelor oameni cît mai potriviți. Ei își și motivau opțiunea pentru unul sau altul dintre cei propuși prin sublinierea unor calități. La un moment dat, a fost propus ca șef de echipă un cooperator ce părea să nu întrunească sufragiile membrilor brigăzii, deși — aveam să aflu — că omul în cauză era apreciat pentru cunoștințele sale agrotehnice și pentru capacitatea sa organizatorică, demonstrată convingător în cîteva rînduri.

— Ar fi bun, nimic de zis — a rupt cineva tăcerea în cele din urmă — dar n-are aproape nici un talent la scris.

— Păi, ce, noi alegem caligrafi sau șefi de echipă ?, a întrebat hîtru un altul.

Am relatat acest episod, aparent anecdotic, pentru că el exprimă o situație de fapt. Se întocmesc atîtea documente de evidență primară la nivelul echipelor și brigăzilor, încît nu-i de mirare, că oamenii pretind mai întîi talent la scris și apoi capacitate organizatorică celor propuși să conducă respectivele formații de lucru. Să exemplificăm. Pentru evidența lucrărilor efectuate de brigada de cîmp și calculul zilelor-muncă se întocmesc nu mai puțin de trei situații, destul de complicate, care cuprind cam aceleași date. Șeful de echipă completează zilnic, în caietul cu fișe detașabile, situația participării la muncă a membrilor echipei. Pe baza acesteia se întocmește apoi fișa individuală de evidență a zilelor-muncă. Urmează, după aceea, procesul-verbal de recepție a lucrărilor. Se ajunge astfel la vreo 950 de fișe și vreo 250 de procese-verbale de echipă. Trebuie să recunoaștem că numărul acesta de documente poate copleși și pe un caligraf de meserie, darămite pe un țăran cooperator.

Consider că cele trei situații pot fi înlocuite, fără ca evidența să sufere, printr-un singur document, numit fișă a lucrării. Fișa propusă de mine ar urma să aibă în dreapta, sus, trecute numele cooperativei, brigăzii și echipei, iar în stînga, la același nivel — numele culturii însoțit de următoarele date: suprafața planificată și realizată, denumirea lucrării, norma înscrisă în deviz și numărul de zile-muncă prevăzut. În continuare, urmează fișa propriu-zisă, care este, de fapt, un tabel cu numele membrilor echipei, în stînga, și volumul lucrărilor executate, pe zile, în dreapta. În penultima coloană verticală, în dreptul numelui fiecărui cooperator, se totalizează volumul de muncă depus pe durata întregii lucrări. Coloana ultimă va conține numărul zilelor-muncă cuvenite potrivit normativului. Pe orizontal, după numele ultimului membru al echipei, tabelul se încheie cu o coloană destinată totalurilor, sub care președintele, inginerul agronom, brigadierul de cîmp și un cooperator consemnează calitatea lucrării efectuate, notînd dacă e cazul și măsurile de remediere luate.

Această fișă, astfel concepută, din care nu lipsește, după părerea mea, nici una din datele necesare, reduce de circa patru ori volumul de muncă pretins de ținerea evidenței în discuție. Modul de completare al fișei unice este extrem de simplu, rezultînd din însuși formularul propus. În dreptul numelui fiecărui cooperator se trece zilnic, seara, munca depusă de acesta, totalizarea făcîndu-se o singură dată, după terminarea lucrării. Tot atunci, în funcție de total și nu de realizările zilnice se va calcula și numărul de zile-muncă.

Simplificarea preconizată va permite cooperatorilor ca la alegerea șefilor de echipă să nu mai aibă în vedere criteriul „e bun că are talent la scris", ci să țină seama numai de cunoștințele agrotehnice și capacitatea organizatorică a celor propuși, calități cu adevărat necesare.

Ironim NEAGU
vicepreședinte la Uniunea rațională Sighișoara a cooperativelor agricole de producție

AJUTOARELE ÎN NATURĂ CE POT FI ACORDATE COOPERATORILOR

În Statutul cooperativei agricole se precizează că membrii cooperatori au dreptul să beneficieze de ajutoarele pe care le acordă cooperativa în condițiile stabilite de adunarea generală, în caz de bătrînețe, boală, incapacitate de muncă, naștere, deces. Ele se acordă și orfanilor, familiilor cu copii mulți etc.

Veniturile membrilor cooperatori se obțin ca urmare a activității desfășurate în cooperativa agricolă, în raport cu cantitatea și calitatea muncii și cu producțiile obținute, la care se adaugă veniturile realizate din gospodăria personală și de pe loturile ajutătoare atribuite în folosință.

Trebuie subliniat faptul că **ajutoarele pe care le acordă cooperativa agricolă nu constituie o formă de retribuire a muncii membrilor cooperatori.** Ele reprezintă grija permanentă ce o manifestă cooperativa agricolă față de membrii săi care se găsesc în situații deosebite, de natura celor amintite, și sînt o completare a veniturilor realizate prin muncă, a pensiilor pe care le primesc membrii cooperatori virstnici.

Pentru o înțelegere mai clară a prevederilor statutare referitoare la cazurile în care cooperatorii pot să beneficieze de ajutoare, considerăm necesar să subliniem următoarele aspecte :

— **Ajutorul de bătrînețe** nu poate fi solicitat înaintea împlinirii virstei necesare pensionării în sistemul unitar al cooperativelor agricole și anume : bărbații — 65 ani și femeile — 60.

— **În cazurile în care unii membri cooperatori s-au îmbolnăvit sau accidentat pe timpul muncii în cooperativa agricolă, ajutorul poate fi acordat în zile-muncă.** Astfel, pentru fiecare zi de spitalizare și de concediu medical acordat la ieșirea din spital se atribuie un număr de zile-muncă egal cu pînă la 50 la sută din cîștigul mediu realizat în ultimele 12 luni dinaintea îmbolnăvirii.

— Conform statutului, **cooperativele agricole pot acorda ajutoare în natură și membrilor cooperatori care nu s-au accidentat sau îmbolnăvit în timpul muncii în cooperativa agricolă,** dar care prin gravitatea afecțiunilor contractate, au capacitatea de muncă redusă parțial sau total. **În această categorie intră și coperatorii pensionați pe caz de boală, precum și copiii orfani de ambii părinți.**

— În scopul sprijinirii **cooperatoarelor mame,** Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a dat îndrumări să fie scutite de la muncă pe o perioadă de 112 zile calendaristice (52 de zile înainte și 60 după naștere). Pe această perioadă, cooperatoarele vor primi ajutor în zile-muncă egal cu 90 la sută din media zilelor-muncă realizate lunar în ultimele 12 luni de activitate înainte de a fi scutite de muncă. De exemplu, o cooperatoare care în ultimele 12 luni a realizat 200 zile-muncă are media lunară 16,6 zile. Din această medie va primi 90 la sută, adică 14,94 zile-muncă pe lună ; cum cele 112 zile sînt egale cu 3,7 luni, ea va primi pe această perioadă 55,27 zile-muncă.

— **Familiile cu copii mulți,** pot să beneficieze de asemenea, de ajutoare, de la cooperativă. La acordarea de ajutoare unor astfel de familii, este necesar ca adunarea generală să aibă în vedere atît puterea economică a familiilor respective, cît și numărul copiilor.

Așa cum se arată în Statutul cooperativei agricole de producție, ajutoarele se acordă în condițiile stabilite de adunarea generală, din fondul de ajutor care se constituie anual în acest scop prin alocarea a cel puțin 2 la sută din producția totală obținută la culturile de grîu, porumb și cartofi.

Prin această prevedere statutară se înțelege că **adunarea generală este singurul organ care are dreptul să stabilească atît condițiile generale de ajutorare, cît și acordarea de ajutor pentru fiecare caz în parte.**

La acordarea ajutoarelor trebuie avută în vedere satisfacerea, în primul rînd, a cererilor cooperatorilor aflați în situații mai grele, aceasta mai ales în situațiile cînd, din cauza unor recolte mai scăzute, mărimea fondului de ajutor în natură nu permite satisfacerea substanțială a tuturor solicitanților. În asemenea cazuri se poate întîmpla ca unor cooperatori să nu li se acorde ajutoare, nu din cauză că nu ar fi îndreptățiți la ele, ci din lipsă de produse. În multe unități se practică metoda stabilirii unor categorii în care sînt încadrați cooperatorii după situația materială și greutățile familiare, iar mărimea ajutoarelor se acordă în funcție de aceste categorii.

Mărimea fondului de ajutor depinde de producțiile obținute de către fiecare cooperativă. Prin urmare, sporirea producțiilor creează posibilitatea măririi fondului de ajutor și, în final, acordarea unor ajutoare tot mai substanțiale membrilor cooperatori.

Aurel ȘTIRBU
de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

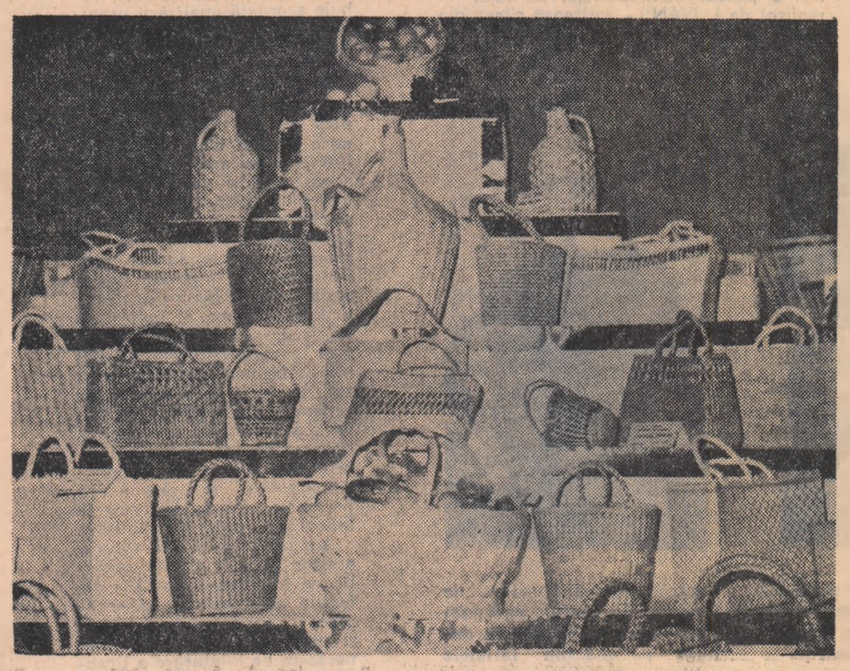

Activitățile anexe cunosc, în cooperativele agricole din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, o dezvoltare continuă, aducînd unităților venituri importante. Iată, în fotografie, o parte din produsele cooperativelor din raionul Reghin.

Foto : D. CONSTANTINESCU

GESTIUNEA ECONOMICĂ PROPRIE ÎN S. M. T.

Folosirea intensivă a utilajului — principală cale de rentabilizare

Printre cele șase stațiuni de mașini și tractoare care aplică experimental de la 1 iulie a.c. principiul gestiunii economice proprii se numără și S.M.T. Lehliu din regiunea București. Colectivul de muncă al unității noastre a dat dovadă și înainte de această dată de un pronunțat spirit gospodăresc, drămuind cheltuielile, căutînd să pună în valoare noi surse de venituri și avem bucuria să spunem că am obținut rezultate financiare mulțumitoare. Am izbutit să realizăm din resurse proprii chiar și unele investiții pentru care nu s-au repartizat fonduri.

Cu toate acestea nu putem afirma că introducerea gestiunii economice proprii ne-a găsit pe de-a întregul pregătiți. Un calcul sumar ne arată că la actuala înzestrare tehnică a stațiunii, amortismentul anual al mijloacelor fixe se ridică la circa 2,5 milioane. Trebuia, așa dar, să obținem, față de 1966, un venit mai mare cu cel puțin suma pe care o reprezintă amortismentul pentru a avea, în condițiile gestiunii economice proprii, un cîștig la nivelul anului trecut.

Pentru realizarea acestui indice noi am acționat, se înțelege, în mai multe direcții, dar numai la una din acestea mă voi opri aici. **Este vorba de intensificarea gradului de folosire a utilajului agricol.**

Așa s-a ivit necesitatea unei susținute munci organizatorice și de popularizare a utilajului în rîndul cooperativelor agricole și printre alți beneficiari. În această acțiune ne-am bucurat de sprijinul consiliului agricol și al uniunii coperatiste raionale. Împreună am organizat la cooperativa agricolă din Lehliu o demonstrație practică cu setul de mașini destinat recoltării furajelor. Am cosit, am strîns fînul cu grebla rotativă și l-am balotat, după care am împrăștiat îngrășăminte chimice pe suprafața eliberată. La această demonstrație, la care au participat președinți, ingineri și brigadieri din toate cooperativele agricole din raion, aceștia au reținut cîteva lucruri : că strîngînd astfel furajele se reduc la minimum pierderile, că prin mecanizarea recoltării, calitatea fînului se îmbunătățește, iar cheltuielile se reduc de cel puțin trei ori în comparație cu munca manuală.

Rezultatul ? De unde în 1966 recoltasem anual cu mijloace mecanizate doar nutrețul de pe 15 hectare, anul acesta am contractat lucrarea pe 1000 de hectare și am realizat-o, în cele din urmă, pe o suprafață de trei ori mai mare. Se înțelege că utilajul, care mai mult a stat cu un an înainte, a fost folosit de data aceasta integral. Afirmația este cu atît mai valabilă pentru presele mecanice, folosite aproape fără pauză încă din primele zile de recoltare a orzului, și pînă tîrziu, în toamnă, cînd le-am utilizat, după cum se va vedea, și la strînsul cocenilor. Inițiativa de a folosi presa mecanică la eliberarea terenului de coceni aparține tovarășului Valeriu Ciobanu, inginerul șef al stațiunii. Prin cuplarea la tractor atît a combinei, cît și a presei mecanice, ele au putut fi folosite în agregat. Pentru aceasta combina a fost adaptată să arunce cocenii tocați în șnecul principal de transport al presei de balotat. Combina în agregat cu presa a fost utilizată în același fel și la recoltarea porumbului destinat însilozării, numai că în cazul acesta baloții au fost fie uscați prin ventilație, fie dați în hrana animalelor imediat. Operația descrisă ne-a oferit concomitent cîteva avantaje și anume : eliberarea rapidă a terenului în vederea urgentării însămînțărilor sau a arăturilor de toamnă, utilizarea tractorului la o capacitate sporită, datorită acționării simultane a două mașini agricole, fapt care s-a soldat cu o substanțială creștere a productivității muncii. O consecință a acestui fapt o constituie și creșterea de aproape 15 ori a încărcăturii pe combina de siloz.

Prezintă interes și un alt fenomen. Mă refer la faptul că de unde pînă la introducerea gestiunii economice proprii brigada de tractoare nu se străduia să găsească de lucru, mulțumindu-se cu ce i se oferea, de atunci încoace chiar și tractoriștii solicită cooperativelor agricole efectuarea de lucrări.

La folosirea mai deplină a tractoarelor noi am ajuns și pe alte căi. Spre deosebire de unele stațiuni, n-am înființat brigăzi speciale de transport și de combatere a bolilor și dăunătorilor, ci am menținut utilajul necesar acestor lucrări în brigăzile obișnuite. Aceasta ne-a permis să intervenim prompt cînd se ivea necesitatea unei lucrări și să evităm deplasările lungi, costisitoare. În legătură cu transportul am afișat la cooperativele agricole și sfaturile populare comunale anunțuri prin care solicitam celor interesați să ni se adreseze, precizînd, totodată condițiile în care le putem presta serviciile.

Solicitanții nu au întîrziat să apară și numai din transporturile efectuate în afara cooperativelor agricole am realizat un venit de aproape 150 000 de lei.

Pentru prima dată anul acesta am lucrat cu utilajul nostru și în raza de activitate a altor stațiuni de mașini și tractoare din regiune. Măsurile aplicate ne-au permis să depășim cu peste 7 000 de hantri planul de producție și să avem la 1 noiembrie, în condițiile plății amorismentului, o depășire a cheltuielilor de către venituri în valoare de 1,5 milioane de lei.

Rezultatele dobîndite de noi în sporirea volumului de lucrări mecanizate nu reprezintă nici pe departe maximum posibilităților. O dovadă în acest sens o constituie, spre exemplu, folosirea sub capacitatea lor a dislocatoarelor de sfeclă și a dispozitivelor de recoltat floarea-soarelui. Noi vom lua măsuri ca și aceste mașini să fie mai intens folosite.

Cele șase luni care au trecut de la introducerea experimentală a gestiunii economice proprii dovedesc că indicația Conferinței Naționale P.C.R. de a se generaliza aplicarea acestui principiu deschide largi porți spre rentabilizare stațiunilor de mașini și tractoare.

Ing. Gh. ȘERBAN
directorul S.M.T Lehliu, regiunea București

La cooperativa agricolă din Bucov, regiunea Ploiești, inventarul pe teren s-a terminat, iar acum, în birou, constatările comisiilor respective se confruntă cu evidența contabilă. În foto : contabila Petruța Ioniță.

Foto: C. DUMITRU

În sprijinul unităților cooperatiste

Revista „Agricultura socialistă" publică informații publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea între cooperative a unor produse agricole și animale de producție.

Se primesc informații de la cooperativele agricole care solicită ca, prin cumpărare ori prin schimb de cartofi, fructe și alte produse, să obțină din oricare cooperativă agricolă din țară grîu, secară, porumb sau făinurile acestora, atît pentru producție, cît și pentru consum. Totodată, revista primește informații publicitare și de la cooperativele și întovărășirile din comunele de deal și munte care vînd sau schimbă pe cereale, pentru nevoile producției și consumului propriu, fructe, material lemnos, material de construcție și produse gospodărești lucrate în activitățile anexe. În afara acestora, revista publică informații privind vînzarea de materiale și utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole și altor unități din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse și materiale se vor desfășura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa : Agenția de publicitate, Editura „Scînteia", București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se va percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

anunțuri

● Cooperativa agricolă de producție din comuna Căpleni, raionul Carei, regiunea Maramureș, primește comenzi pentru PRODUCEREA ȘI LIVRAREA în anul 1968 a 300 000 bucăți cărămizi de dimensiunile 28x14x7. De asemenea, CONFECȚIONEAZĂ ȘI VINDE coșuri din nuiele pentru căruțe, pentru legume și fructe, în număr nelimitat.

● 20 000 bucăți MĂTURI DIN SORG, cu coadă, VINDE din stoc cooperativa agricolă de producție din comuna Abrămuț, raionul Marghita, regiunea Crișana.

● ELECTROÎNCĂLZITOR DE APĂ T-200 VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Zebil, raionul Istria, regiunea Dobrogea. De asemenea OFERĂ, prin schimb, CEREALE contra cherestea rășinoasă și bile manele (3).

● Trei GARDURI ELECTRICE VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Sarichioi, raionul Istria, regiunea Dobrogea și CUMPĂRĂ, contra cereale, cherestea rășinoasă și bile manele (3).

● Cooperativele agricole de producție din comunele Asuaju de Jos și Birsău de Jos, raionul Cehu Silvaniei, regiunea Maramureș, CONFECȚIONEAZĂ și VÎND la cerere ARACI pentru legumicultură, în număr nelimitat. Adresați comenzi ferme pentru 1968.

● ELECTRO-POMPĂ în bună stare de funcționare VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Fizeșul Gherlei, raionul Gherla, regiunea Cluj. (2)

În sera cooperativei ce ocupă 1 300 mp se lucrează intens. În prezent aici se cultivă flori : garoafe, cale, begonii etc.

ÎN ACESTE ZILE, LA GHIMBAV

Sîntem la cooperativa agricolă din Ghimbav, regiunea Braşov, unitate în cadrul căreia au fost dezvoltate puternic în ultima vreme zootehnia şi legumicultura. Vremea de iarnă nu mai constituie, ca odinioară, o perioadă de inactivitate. Dimpotrivă. Programul zilnic de lucru este şi acum destul de încărcat. Fiecare membru al cooperativei este angrenat în ocupaţii care nu îngăduie nici o pauză. Fotoreportajul de faţă, — realizat de I. IVAN — ilustrează cîteva din aceste activităţi.

Viitorul plan de producţie este discutat în consiliul de conducere al cooperativei, cu multă atenţie. Cum şi unde vom concentra principalele eforturi ? Iată întrebarea căreia i se caută răspunsurile cele mai potrivite.

Controlul semănăturilor de toamnă. Inginerul agronom Zeno Giurgiu se află la datorie pe una din tarlalele cultivate cu griu.

În faţa grajdurilor au fost pregătite din vreme platformele cu îngrăşăminte organice. În aceste zile, ele sînt transportate la cîmp cu remorcile şi depozitate pe tarlale.

Buletinul lucrărilor în legumicultură

În ultimele săptămîni au continuat acţiunile menite să asigure baza viitoarei producţii de legume. Pe prim plan se situează asigurarea materialelor necesare. Din datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii se constată însă că ritmul acestei lucrări se menţine scăzut. Există rămîneri în urmă la depunerea comenzilor şi livrarea unor materiale deosebit de importante pentru producerea legumelor timpurii şi asigurarea unor răsaduri de calitate. Unităţile agricole din regiunile Cluj, Braşov, Galaţi şi Iaşi, de exemplu, n-au primit decît o mică parte din cantitatea de cherestea prevăzută. Cu multă încetineală se desfăşoară livrarea ramelor de răsadniţă şi a lemnului C.R.

E necesar, totodată, să se acorde mai multă atenţie calităţii materialelor, deoarece s-au semnalat cazuri cînd a fost trimis unităţilor lemn C.R. necorespunzător pentru construirea de solarii. Se impune, de asemenea, accelerarea ritmului de livrare a prefabricatelor din beton. Pînă la data de 14 decembrie a.c., cooperativele agricole din regiunea Bucureşti primiseră doar 19 la sută din cantitatea de prefabricate prevăzută, iar în regiunile Banat şi Galaţi livrarea materialelor respective nici măcar nu începuse.

Din totalul cantităţilor repartizate pe trimestrul IV, în ultima săptămînă au fost livrate unităţilor numai 242 t de folii de polietilenă. Mai slab aprovizionate sînt unităţile din regiunile Galaţi, Argeş, Oltenia, Ploieşti, oraşul Bucureşti şi Banat, cu toate că aici s-a prevăzut construirea unui număr însemnat de solarii. Atît unităţile beneficiare, cît şi cele furnizoare sînt datoare să ia în perioada următoare măsurile ce se impun pentru asigurarea din vreme cu întreaga cantitate de materiale necesare procesului de producţie.

În ceea ce priveşte construirea de noi răsadniţe şi solarii, acţiunea trebuie impulsionată îndeosebi în unităţile din sudul şi vestul ţării unde este concentrată producţia de legume timpurii şi extratimpurii.

Adunările generale

(Urmare din pag. 1)

cii, folosirea judicioasă a fondului de zile-muncă, aplicarea măsurilor de cointeresare materială a membrilor cooperatori. O analiză temeinică se cuvine făcută unor probleme majore, cum sînt : **activitatea de valorificare a produselor** (modul cum a fost realizat planul de livrări la fondul de stat şi la export, ce măsuri au fost luate pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, cum au fost respectate graficele de livrare, ce preocupare a existat pentru prelucrarea produselor nevalorificate etc.) ; **realizarea planului de investiţii pe acţiuni, eficienţa obiectivelor ; preocuparea pentru folosirea tuturor mijloacelor de producţie ale unităţii ; acţiunile de interes comun organizate între cooperative privind ameliorarea pămîntului, irigaţiile, repararea utilajelor şi maşinilor proprietate obştească.**

Multe cooperative au investit importante fonduri pentru dezvoltarea pomiculturii, viticulturii, legumiculturii. Acum este momentul ca adunările generale să discute felul în care au fost îngrijite plantaţiile de vii şi pomi, modul în care au fost folosite suprafeţele destinate legumiculturii — pe total şi culturi — dacă producţia-marfă vîndută şi încasată recompensează cheltuielile făcute. Aceeaşi atenţie trebuie acordată analizării măsurilor luate pentru dezvoltarea activităţilor anexe şi a prestărilor de servicii.

A privi întreaga activitate de producţie a cooperativei prin prisma eficienţei economice este un lucru esenţial în întărirea oricărei unităţi. De aceea, trebuie văzut cum s-a îndeplinit planul de venituri şi cheltuieli, cum s-a preocupat consiliul de conducere de gospodărirea fondurilor proprii şi a celor împrumutate, ce grijă a existat pentru apărarea avutului obştesc. E indicat să se vadă, de asemenea, cum s-au respectat prevederile statutului cooperativei agricole cu privire la ţinerea adunărilor generale, a adunărilor pe brigăzi, a şedinţelor de consiliu, cum s-a aplicat de către membrii consiliului principiul muncii colective şi răspunderii personale, cum au fost duse la îndeplinire propriile hotărîri.

Analiza temeinică a tuturor acestor probleme este deosebit de folositoare adunării generale atît pentru generalizarea experienţei pozitive, cît şi pentru stabilirea măsurilor necesare de înlăturare a lipsurilor, de folosire cu eficienţă economică sporită a posibilităţilor şi condiţiilor concrete din unităţi. Ea poate servi, totodată, la aprecierea activităţii organelor de conducere din cooperative. Şi, nu încape îndoială, că adunările generale vor alege în consiliile de conducere şi în comisiile de revizie ale cooperativelor agricole respective pe cei mai buni dintre ţăranii cooperatori, brigadieri şi şefi de echipă fruntaşi, bărbaţi şi femei, oameni cu spirit economic dezvoltat şi aptitudini organizatorice, care se bucură de încrederea tovarăşilor lor de muncă.

Năvodari 1967

(Urmare din pag. 1)

potrivă în Statele Unite şi în Austria, în Chile şi în R.F. a Germaniei, în Japonia şi în Izrael, în Brazilia şi în R. P. Ungară, ca ambasador al calităţii produselor româneşti.

De astă dată, calitatea se măsoară prin culoare. Fluosilicatul trebuie să fie alb, cît mai alb cu putinţă. Comparaţia care se face de obicei cu hîrtia este, în acest caz, inoportună. Produsul este mai alb decît etalonul însuşi. Mai concret, gradul de alb al produsului este 99 la sută. Notăm că instalaţia respectivă a fost proiectată pentru 93 la sută. Dar chimiştii de la Năvodari au hotărît altfel.

Sinteză

Convorbire cu directorul uzinei, Nicolae Grădinaru (fost maistru mecanic la Uzina de tractoare din Braşov, părtaş la naşterea primului tractor românesc, lucrînd din 1949 în domeniul industriei chimice, cel dintîi director al uzinei de la Năvodari).

— Ce socotiţi că este esenţial în măsurile recente stabilite de partid ?

— Pentru o uzină ca a noastră, acordarea unei mobilităţi sporite şi a autonomiei funcţionale în îndeplinirea sarcinilor care ne sînt încredinţate ne măreşte iniţiativa şi, în acelaşi timp, răspunderea, ne permite rezolvarea mai operativă şi eficientă a problemelor legate de desfăşurarea normală a producţiei şi desfacerii. Pe scurt, în cadrul larg al relaţiilor socialiste, conducerea de către partid asigură, prin politica sa ştiinţifică, progresul neîntrerupt al întregii economii.

Sinteza sintezelor.

Umblînd vraişte prin şi pe lîngă grajduri, mai multe vaci ale cooperativei agricole Bratovoieşti au dat peste azotatul de amoniu „depozitat" alături. Neavînd sare, vacile s-au înfruptat din îngrăşămînt, s-au intoxicat ; 30 dintre ele au trebuit sacrificate „de necesitate". Că banii încasaţi n-au acoperit integral valoarea animalelor, că vinovaţii n-au fost traşi, bănesc, la răspundere, e altă poveste. Consemnăm aici faptul ca atare : în loc să crească, efectivul de vaci al cooperativei a scăzut din cauza unei neglijenţe greu de calificat.

Procentul de mortalităţi în zootehnie la cooperativele agricole din raionul Craiova s-a menţinut şi anul acesta îngrijorător de ridicat. Fără să contestăm ceea ce tovarăşii de la consiliul agricol raional şi de la uniunea cooperatistă numesc un progres faţă de alţi ani — în sensul că în 1967 au murit mai puţine animale —, considerăm că neajunsurile continuă să persiste într-o asemenea măsură, încît nu de progrese trebuie vorbit, în primul rînd. Lucrurile se prezintă astfel : în 1967 au murit, sau au fost sacrificate de necesitate, 443 de bovine, peste 3 000 de porcine, aproape 3 400 de ovine şi au murit nu mai puţin de 73 200 de păsări. Situaţia este chiar mai proastă decît cea din alte raioane, din nordul regiunii, cu condiţii totuşi mai grele.

Din analiza acestei stări de lucruri se desprind cîteva cauze care le generează : **activitatea necorespunzătoare a unor cadre tehnice cu răspunderi pentru soarta zootehniei, lipsă de grijă, pe alocuri de grijă elementară a unor consilii de conducere faţă de sectorul creşterii animalelor ; lipsa de fermitate a consiliului agricol raional şi a uniunii cooperatiste în sancţionarea exemplară a celor care se fac vinovaţi de mortalităţi.**

Să le analizăm pe rînd.

La cooperativa agricolă Breasta, procentul de mortalităţi la porcine a fost anul acesta de 12 la sută. În cooperativă muncesc, pe lîngă inginerul agronom, un inginer zootehnist şi, la circumscripţia din localitate, un medic veterinar. Am fost martor la o discuţie a cărei desfăşurare o redau în esenţă. Întrebată de ce mor purceii, Ileana Zăvăleanu, inginerul zootehnist al cooperativei, răspunde că din cauza proastei alimentări. În replică, medicul veterinar, Dumitru Păun, precizează că a făcut recomandări pentru prepararea amestecurilor de concentrate şi că personal a vorbit cu un coleg de la abatorul din Craiova să dea cooperativei din Breasta ceva făină de carne. Făina de carne n-a fost totuşi ridicată, „fiindcă n-avem bani" — a justificat tovarăşa inginer. Dar directorul filialei Băncii Naţionale pune lucrurile la punct : „Pentru cumpărări de furaje, acordăm imediat, la cerere, credite". Întrebarea „de ce nu ne-aţi cerut ?" rămîne fără răspuns. Preşedintele cooperativei „lămureşte" de ce nu s-au făcut amestecurile de concentrate : fiindcă amestecătorul e la Bariera Vîlcii, în Craiova, şi „cu carul nu ne putem duce". Distanţa dintre Breasta şi Craiova e într-adevăr considerabilă : 8 km !

Discuţia aceasta, lamentabilă prin încercarea de a se justifica ceea ce nu poate fi justificat, s-a încheiat prin precizarea sigură şi nu lipsită de mîndrie a inginerului zootehnist : „Vom realiza în întregime planul de 1 210 litri de lapte în medie de la fiecare vacă furajată" !

Gheorghe Sîrbu, medic veterinar la circumscripţia Drănic, răspunde de sănătatea animalelor din fermele a trei cooperative : Padea, Foişor şi Drănic. La cooperativa din Drănic au murit anul acesta aproape 240 de purcei, cu toate că, aşa cum apreciază medicul, purceilor li se aplică o alimentaţie bună. Atunci ce se întîmplă ? Nu se ştie nimic precis. Înştiinţat încă din vară de acest necaz, laboratorul veterinar regional a făcut nişte investigaţii, dar lucrurile au rămas tot nelămurite. Unii specialişti presupun că e pestă, alţii au altă părere şi purceii continuă să moară.

Aminteam că în cooperativele agricole ale raionului au murit anul acesta peste 73 000 de păsări, mai ales pui. Precizînd că în raion sînt 57 de unităţi, reiese că cooperativa agricolă Coşoveni, unde au murit 9 000 de pui, ocupă un loc neonorabil printre recordmane la mortalităţi în avicultură. De zootehnia cooperativei se „ocupă" patru specialişti : un inginer zootehnist, un tehnician veterinar şi două tehniciene zootehniste. Normal, şeful acestui colectiv e inginerul zootehnist, Ioana Gălan. „De regulă — spune preşedintele cooperativei — **tovarăşa ingineră vine în sector pe la orele 9—10, stă pînă la două, la trei, apoi urcă la volanul automobilului şi se întoarce la Craiova. Tehniciene zootehniste pleacă şi ele care încotro, iar tehnicianul veterinar nu dă adesea cu zilele prin sectorul zootehnic al cooperativei.** Tovarăşa Gălan îl ascultă plictisită pe preşedinte. N-are nimic de răspuns.

Neglijenţele nu se plătesc (încă) !

Dacă s-ar plăti, n-ar exista un procent atît de mare de mortalităţi în sectorul zootehnic

Să te mai miri de ce mor păsările, de ce o hală pentru 5 000 de găini a fost transformată în magazie, de ce se consideră cu suficienţă că o producţie medie anuală de 1 400 de litri de lapte de vacă e lucru mare ! ?

Dar problema trebuie privită şi dintr-un alt unghi de vedere. În ceea ce priveşte încadrarea cu specialişti pentru zootehnie, cooperativele agricole din raionul Craiova au o situaţie privilegiată faţă de alte raioane ale regiunii. Într-adevăr, toate cele 18 circumscripţii veterinare din raion sînt încadrate cu medici, 11 cooperative au şi ingineri zootehnişti ; mai bine spus **ingineri pe post de zootehnist**, fiindcă nouă dintre ei sînt ingineri agronomi. Evident că tentaţia apropierii de oraş a jucat aici un anumit rol. Faptul în sine nu este chiar condamnabil, dar cu o condiţie, am spune elementară: **să-şi îndeplinească toţi, aşa cum trebuie, îndatoririle de serviciu ;** ceea ce nu se întîmplă peste tot.

O a doua cauză a neajunsurilor din zootehnia cooperativelor, în particular a mortalităţilor de animale, se datoreşte unor consilii de conducere din unităţi. Nicolae Dobrinescu, medic veterinar de circumscripţie, a cerut în repetate rînduri preşedintelui cooperativei Panaghia, Ion Sîrbu, să ia o măsură simplă, dar sigură, pentru apărarea sănătăţii animalelor : anume, să organizeze asanarea unei bălţi infecte din care animalele, nesupraveghiate, se adăpau. Medicul a zis, el a auzit. Au murit 120 de mieluţe, iar autopsia a confirmat : de vină era apa din baltă. N-ar fi fost mai indicat ca medicul veterinar, în loc de recomandări şi rugăminţi, să fi aplicat amenzi în virtutea drepturilor acordate de lege ?

Vrînd să justifice de ce din 70 de vaci numai 14 au fătat anul acesta normal, iar restul au avortat, Costică Buzatu, preşedintele cooperativei Coţofenii din Faţă, aruncă vina pe medicul veterinar, I. Ionescu de la subcentrul de însămînţări artificiale care ar fi neglijat amenajarea în cooperativă a punctului de însămînţări artificiale. Dar vina nu este a medicului veterinar. Conducerea cooperativei s-a învrednicit abia în octombrie să termine construcţia pentru punctul proiectat. Numai că indicaţia medicului ca soba din încăpere să aibă plită, pentru a se putea face sterilizarea instrumentului, a fost pur şi simplu ignorată. Cu aşa „rezolvare" a lucrurilor sînt folosiţi în continuare la montă tauri, iar preşedintele se vaită că medicul nu mai stîrpeşte o dată trichomonoza din fermele de vaci.

Asemenea încercări de escamotare a propriilor răspunderi evident că nu sînt de natură să contribuie la îndreptarea situaţiei. Oricît ar aplica medicul veterinar tratamente curative la animalele cooperativelor Sălcuţa şi Calopăr, spre exemplu, mortalităţile nu vor fi curmate dacă în glugile de coceni ploaia pătrunde în voie, iar vitelor li se dau furaje mucegăite.

Iată de ce spunem că **acolo unde vorba bună nu e luată în seamă, aplicarea de măsuri energice, chiar şi amenzi, nu trebuie evitată.**

Măsuri hotărîte se impune să ia consiliul agricol raional şi uniunea cooperatistă. Fapt este că aceste organe, rezultatele o dovedesc, nu au manifestat suficientă intransigenţă pentru respectarea în toate unităţile a normelor privind apărarea sănătăţii animalelor.

Recent, la indicaţia biroului comitetului raional de partid au fost multilateral analizate problemele privind sectorul zootehnic al cooperativelor. S-au precizat răspunderi, au fost stabilite măsuri. **Esenţialul constă în aplicarea fără întîrziere a acestor măsuri. Un prilej deosebit pentru a se promova exigenţă sporită, în scopul diminuării pînă la dispariţie a mortalităţilor la animale, îl constituie apropiatele adunări generale de dezbatere a planurilor de producţie şi financiare ale unităţilor. Faţă de eforturile ce se depun pentru creşterea efectivelor şi producţiilor animale, nu mai trebuie îngăduită dijmuirea, din dezinteres sau nepricepere, a acestor efective.**

Teoharie OPREA

ÎN OBIECTIV

Stop şi... liber !

Un calcul făcut de specialişti a dovedit că din cei 12 600 000 de kilometri parcurşi, anul trecut, de autocamioanele cooperativelor agricole ale regiunii Suceava, aproape 6 milioane au fost rulaţi în gol. Fiindcă lucrurile nu s-au îndreptat mai de loc nici anul acesta, e de aşteptat ca problema transporturilor să nu mai fie tratată la „etcetera" în dările de seamă de sfîrşit de an.

Nu de alta, dar te pomeneşti că vor mai fi consilii de conducere cărora să li se pară că cinci-şase autocamioane sînt prea puţine şi deci ar mai trebui cumpărate altele. Stop plimbărilor în gol, cale liberă bunului simţ gospodăresc !

Năravul din fire...

Ilie Muraru are mîinile mai lungi şi mereu le bagă unde nu trebuie. Preferă avutul statului, avutul obştesc. Pentru asemenea „îndeletniciri" a suferit cîteva condamnări. Acest ins cu antecedente penale a ajuns magaziner la cooperativa agricolă din Gurghiu, raionul Reghin. Practicîndu-şi „meseria", a sustras însemnate cantităţi de cereale. A fost schimbat şi deferit justiţiei, dar pagubele aduse de el avutului obştesc nu pot fi recuperate. Ce-ar fi să le suporte cei care l-au „uns" magaziner ? Cînd nu deschizi ochii, deschizi punga ! Asta-i !

Pro memoria

Sînt multe. Sute. Se intitulează „Maşini şi utilaje agricole" şi singura lor raţiune de a fi este aceea de a servi mecanizatorilor înscrişi la învăţămîntul agricol de masă să-şi îmbunătăţească pregătirea profesională. Cu toate acestea, ele zac în depozitul U.R.C.C. Bacău de mai bine de un an, după cum ne informa Nicolae Olteanu, şeful serviciului cadre din această uniune. „Andrisanţii" sînt perfect cunoscuţi. Staţiunea de maşini şi tractoare Roman, de pildă, trebuia să ridice din iarna trecută peste 200 de manuale. Tot pe atîtea erau sorocite să le ia drumul Moineştiului. Iarna s-a dus, a venit din nou, dar manualele n-au părăsit încă depozitul. Să fi uitat oare de ele tovarăşii din conducerea S.M.T.-urilor amintite ? În orice caz, noi le amintim că, nu de mult, a început un nou an de învăţămînt.

Aniversare cu bucluc

Zilele acestea s-a împlinit un an de cînd uzina „Hidromecanica" Braşov a livrat S.M.T.-ului Ilişeşti, raionul Gura Humorului, compresorul de aer U.P. 23-07 A.

Despachetîndu-l, mecanizatorii au rămas în... aer ! Compresorului îi lipseau regulatorul de presiune, şaiba de acţionare şi alte piese. S-au adresat uzinei. „Reperele cerute, au răspuns cei din Braşov, nu fac parte din componenţa electrocompresorului. În consecinţă uzina noastră nu le livrează". De atunci, săptămînă de săptămînă, S.M.T.-ul expediază adrese în toată ţara, sperînd că doar, doar o afla cine trebuie să livreze regulatorul de presiune fără de care electrocompresorul nu e utilizabil. Pînă acum n-a aflat nimic. Cine-i poate da o mînă de ajutor este rugat să ne comunice...

Animalele alterează peisajul montan ?

Este inutil a mai sublinia un lucru îndeobşte cunoscut, că munţii noştri au constituit din totdeauna o mare bogăţie a patriei, atît pentru sursele naturale pe care le pun la îndemîna diferitelor sectoare ale economiei naţionale, cît şi pentru largile posibilităţi pe care le oferă oamenilor muncii ca loc de agrement, ca izvor de sănătate. Problema care se pune este aceea, dacă cele două moduri de folosire a munţilor se împacă unul cu altul. Dacă, de pildă, animalele jenează sau încîntă ochiul turistului sau a celui venit la odihnă, dacă strică sau întregesc peisajul montan.

Pajiştile naturale întinse, cantităţile mari de deşeuri de la cantinele staţiunilor de odihnă reprezintă o sursă imensă şi ieftină pentru hrana animalelor. În aceste locuri există o bogată tradiţie în domeniul zootehniei. Ni se pare, de aceea, destul de bizară hotărîrea sfaturilor populare din Azuga, Buşteni şi Sinaia de a fi emis decizii prin care interzic populaţiei, întreprinderilor şi instituţiilor din aceste localităţi creşterea, sub orice formă, a oricărei specii de animale. Nu ar fi mai normal ca, fără a se ignora cerinţele impuse de zonele turistice respective, să se anuleze măsura arbitrară amintită şi să se ia măsuri corespunzătoare de dezvoltare în continuare a acestei importante ramuri agricole ? Sperăm ca ecoul acestei propuneri să se facă auzit cît mai curînd la redacţia noastră.

Jocul „de-a comanda"

Este un joc simplu şi fără haz. Practicîndu-l, ambii parteneri — cooperativele agricole şi bazele de aprovizionare — se aleg cu pagubă. Dar nu se opresc. Se... joacă, deşi miza, în unele cazuri, este foarte mare. Prin părţile Careiului, de pildă, jocul „de-a comanda" — aşa se cheamă — se desfăşoară astfel : cooperativa agricolă Lucăceni comandă bazei de aprovizionare Satu Mare 1 000 bucăţi de tuburi pentru irigaţii ; baza se prinde la joc, mizează pe seriozitatea partenerului şi le procură. Imediat ce află că marfa a sosit în bază, cooperativa agricolă anunţă în scris că renunţă la comandă, deoarece „soluţia din deviz a fost schimbată" (!?). Baza trimite cîteva telegrame, dar pînă la urmă cedează şi se alege cu stocuri.

Asa a procedat şi cooperativa agricolă Dindeşti, tot din raionul Carei, cu 2 500 m.p. de sticlă. Cînd a fost chemată să ridice marfa comandată a răspuns că nu-i mai trebuie sticla. Ce vreţi ? Aşa e... jocul ! Ce fac arbitrii, respectiv, uniunile cooperatiste ?

„Pe răspunderea mea"

De curînd unităţile agricole de stat au început reparaţiile de iarnă. Dovedind spirit gospodăresc, S.M.T.-urile Greci, Măcăreneni, Costeşti şi Recea din regiunea Argeş au trimis achizitorii la baza din Ştefăneşti pentru a se aproviziona cu piesele de schimb şi materialele necesare. Printre alte repere, baza le-a livrat şi bolţuri de piston pentru motoarele tractoarelor U—26 şi U—27. Pînă aici toate bune şi la locul lor. Ajunşi în unităţi au constatat că bolţurile erau subdimensionate : diametru 37,5 mm în loc de 38 mm. Se spune că la ridicarea mărfii, delegaţii S.M.T.-urilor au fost asiguraţi de receptionerul bazei : luaţi-le, tovarăşi, sînt bolţuri bune, pe răspunderea mea. Slabă răspundere !

A încasat-o !

Casier fiind, la cooperativa agricolă Caraula, raionul Calafat, Virgil Gegiu s-a apucat să ciupească din pensia cuvenită unor cooperatori pensionari. Şi a ciupit cît a ciupit pînă l s-a înfundat. Pentru încasări ilegale de bani a încasat-o legal : 6 luni închisoare corecţională.

La I.A.S. Buzău cantităţile de îngrăşăminte chimice pentru trimestrul IV au fost repartizate necorespunzător, ferma Tînteşti avînd în prezent 100 tone de azotat de amoniu ce trebuie redistribuit altor ferme.

— Acum începe turismul prin ferme !

Desen de Nic. NICOLAESCU

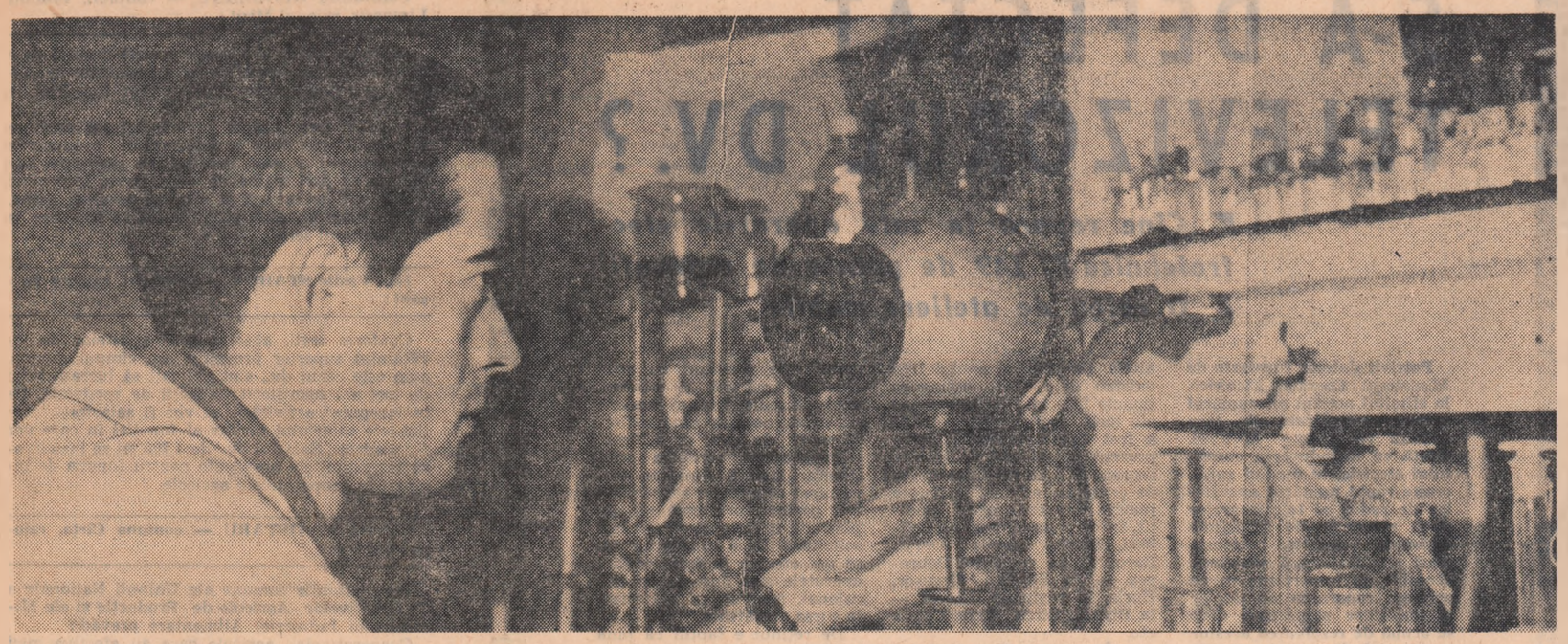

In laboratorul de izotopi radioactivi al Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea, tehnicianul chimist Dan Văcărescu efectuind separarea microelementelor din sol în vederea cunoașterii potențialului nutritiv al pămîntului.

Foto : C. DUMITRU

CITITORII PROPUN :

Înființarea unei stațiuni experimentale în bazinul legumicol al Alexandriei

Ramură de însemnătate deosebită a agriculturii, legumicultura a cunoscut an de an o tot mai puternică dezvoltare și în cadrul unităților agricole din raionul Alexandria. Anul acesta, bunăoară, suprafața cultivată cu legume, în sistem irigat, a fost de 1 700 de hectare.

Interesant de relevat este faptul că în bazinul legumicol al Alexandriei există tendința vădită de orientare a producției spre culturile timpurii și semitimpurii. În 1967, de pildă, cooperativele agricole din această zonă au livrat, pentru export, o cantitate de peste 7 000 de tone de astfel de legume, obținînd pe această cale mari venituri bănești. În anii ce vin, cultura forțată a legumelor va lua o amploare și mai mare. Astfel, de la 2 hectare de sere existente în prezent, suprafața acestora va ajunge în 1968 la 6 hectare, iar în următorii ani la 30 de hectare. De asemenea, cultura legumelor în adăposturi acoperite cu polietilenă se va extinde în anul viitor la 100 de hectare.

După cum este firesc, în condițiile lărgirii suprafețelor cultivate și intensificării producției, în bazinul legumicol al raionului Alexandria se simte tot mai acut nevoia unei organizări raționale, științifice a întregului proces de producție, care să permită valorificarea corespunzătoare a tuturor resurselor pe care le oferă zona respectivă. Or, trebuie să recunoaștem că o seamă de probleme, și nu dintre cele lipsite de însemnătate, cum ar fi alegerea celor mai potrivite soiuri, în raport cu condițiile locale specifice de climă și sol, combaterea bolilor și dăunătorilor etc., sînt în unitățile noastre încă nerezolvate.

Avînd în vedere toate aceste cerințe, țăranii cooperatori și cadrele de specialitate din raionul nostru fac propunerea de a se înființa în bazinul legumicol al Alexandriei o stațiune de cercetări care să aibă sarcina de a îndruma din punct de vedere științific și a asigura întreaga asistență tehnică unităților agricole.

Avînd laboratoare de cercetare și secții de producție proprii, stațiunea ar putea să pună la dispoziția cooperativelor agricole semințe din soiurile și speciile de legume cele mai adecvate, să le asigure întreaga asistență fitosanitară, să le ofere cele mai bune soluții în privința culturii legumelor în sere, răsadnițe și sub înveliș de polietilenă. În plus, stațiunea însăși, dotată cu cele necesare — terenuri, sere, răsadnițe — ar constitui o puternică unitate legumicolă, capabilă să producă și să valorifice cantități importante de produse.

În încheierea acestor rînduri am dori să întărim ideea că propunerea noastră a izvorît dintr-o necesitate profund resimțită de unitățile agricole și că nu este vorba, așa cum ar fi înclinați unii să creadă, de o simplă manifestare de patriotism local. De altfel, ne dăm seama că, crearea unei astfel de stațiuni cere o serioasă fundamentare. Tocmai de aceea,

rugăm pe specialiștii din unitățile legumicole de cercetare și din învățămînt, ca și pe celelalte cadre tehnice, să analizeze această problemă și să-și spună părerea cu privire la necesitatea și oportunitatea constituirii unei asemenea stațiuni.

Ing. Marin CIMBRU
președintele Consiliului agricol al raionului Alexandria, regiunea București

SCURT BILANȚ

RAID-ANCHETĂ

În regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, la o lună după deschiderea cursurilor agrozootehnice de masă

Mai întîi se cuvine să facem o remarcă. În majoritatea unităților agricole din regiunea Mureș Autonomă-Maghiară, învățămîntul agrozootehnic de masă s-a dovedit a fi unul dintre cele mai eficace mijloace de răspîndire a metodelor înaintate de muncă și de organizare a producției. Eficiența acestei forme de învățămînt își găsește tot mai pregnant expresia în nivelul producțiilor. Căci, este lesne de înțeles că la obținerea a 40 000 kg de sfeclă la hectar, cît a realizat, bunăoară, anul acesta, cooperativa agricolă din Ungheni, raionul Tg. Mureș, ori a 26 000 kg de cartofi cît a fost media producției la cooperativa din Sîntimbru, raionul Ciuc, o contribuție de seamă a avut-o, alături de baza tehnico-materială, priceperea oamenilor, gradul de calificare a acestora.

Avînd în vedere aceste considerente, noul an de învățămînt agrozootehnic a fost, în general, mai bine pregătit decît în anii anteriori. Din constatările făcute cu prilejul raidului nostru rezultă că în acest an a fost înlăturat, în bună parte, formalismul manifestat în anii trecuți cu ocazia organizării cercurilor și recrutării cursanților. În majoritatea unităților s-a stat de vorbă, în mod individual, sau pe grupe, în brigăzi, cu fiecare cursant și, în raport cu cerințele producției și dorințele fiecăruia, s-a făcut înscrierea în cercurile de specialitate. Astfel, în cele 530 de cercuri de trei ani și 366 de cicluri de aprofundare a cunostințelor au fost încadrați aproape 22 000 de cursanți. O îmbunătățire simțitoare se face simțită și în domeniul recrutării lectorilor. Din totalul de 820 citi predau anul acesta, 460 sînt ingineri și medici veterinari, 278 tehnicieni și numai 82 sînt cadre didactice.

Dincolo de aspectele pozitive relevate, raidul nostru a consemnat însă și o seamă de deficiențe, asupra cărora am dori să insistăm mai mult. Și vom începe tot cu organizarea cercurilor. Surprinzător în această privință este faptul că numărul cursanților înscriși în anii II și III este mai mic cu 1 900 de cît cel al promovaților din anii inferiori, iar în ciclurile de aprofundare au fost cuprinși cu circa 6 000 de cursanți mai puțin față de absolvenții din anii precedenți.

Aceasta face ca, în medie pe cerc, să revină un număr relativ redus de cursanți. De bună seamă că rămînerea în afara învățămîntului agrozootehnic a atîtor cooperatori dovedește că, pe alocuri, există o doză destul de mare de dezinteres. Și, trebuie recunoscut că dezinteresul cursanților nu poate fi generat decît de o tematică neadecvată, de un mod necorespunzător de predare a lecțiilor de către lectori. Din păcate, **o seamă de minusuri în privința tematicii și chiar a profilului cercurilor se fac simtite și în acest an.** Să ne referim, de pildă, la ciclurile de aprofundare a cunoștințelor, a căror orientare ni se pare în multe raioane de-a dreptul paradoxală. În vreme ce în raioanele Odorhei și Ciuc, bunăoară, ale căror unități agricole cultivă anual, fiecare, cîte 200—500 de hectare cu cartofi au fost constituite doar unul și, respectiv, cinci cercuri pe acest profil, în raionul Luduș, în cuprinsul căruia această cultură ocupă numai 750 de hectare (10—20 ha de fiecare unitate) au fost înființate 9 cercuri de specialitate privind cultura acestei plante. Agrotehnica legumelor și a sfeclei de zahăr, culturi specifice raionului Luduș, nu se studiază însă în nici una din cooperativele agricole din acest raion. Găsim, în schimb, cercuri de legumicultură în raionul Toplița, unde practic acest sector este inexistent, în timp ce pentru creșterea oilor, ramură cu pondere mare, s-a constituit un singur ciclu de aprofundare a cunoștințelor. Și mai curioasă ni s-a părut optica după care, într-o cooperativă agricolă cum este cea din Jidvei, raionul Tîrnăveni, deținătoare a unei întinse suprafețe de vie, nu s-a constituit nici un cerc de viticultură deși, după cum rezultă din scripte, cooperativa a realizat în acest an doar circa 1 000 de kg de struguri la hectar.

Anumite observații se cer a fi făcute și cu privire la **desfășurarea învățămîntului.** Deși, în general, majoritatea cercurilor și-au început activitatea mai devreme ca în anul trecut, unele din ele, cum sînt cele de la cooperativele agricole din Tușnad, Sîntimbru, Dedrad, Brîncovenești și Gornești fiind la ora actuală la a 5-a sau a 6-a lecție, se mai găsesc totuși destule locuri unde preocuparea pentru această formă de învățămînt este minimă. În raionul Gheorghieni, de exemplu, (președintele consiliului agricol ing. Alexandru Boico, președintele uniunii raionale cooperatiste Iuliu Mezei) din cele 22 de cercuri pentru cultura plantelor de cîmp nu fuseseră deschise pînă zilele trecute nici jumătate. De asemenea, la sfîrșitul săptămînii trecute nu-și începuseră activitatea nici cercurile de învățămînt din cadrul cooperativelor agricole din Bereni și Cornești, raionul Tg. Mureș, iar în unități, cum sînt cele din Zaul de Cîmpie, Tăureni, Budești, Mugeni, Ocland etc. se țineau doar cîte 1—2 lecții. La cooperativa agricolă din Zaul de Cîmpie, de pildă, săptămîna trecută, în ziua și la ora fixată pentru lecții s-a ținut o ședință. La Tăureni, o surpriză și mai neplăcută : în ziua stabilită pentru cursuri lipseau din localitate atît lectorul, cît și tovarășii din consiliul de conducere al cooperativei însărcinați cu asigurarea mobilizării cursanților.

Formalism și lipsă de răspundere pentru buna desfășurare a învățămîntului am întîlnit și în alte unități. La cooperativa agricolă din Vidrașău, raionul Luduș, de exemplu, evidența cursanților și a lectorilor nu reflectă realitatea, mulți dintre cei înscriși la cursuri neștiind din ce cercuri fac parte, cînd și unde se țin lecțiile. **Fără îndoială că toate aceste scăderi dovedesc și un mod defectuos de a îndruma și controla activitatea cercurilor de învățămînt de către consiliile agricole raionale și uniunile cooperatiste. Bine se procedează din acest punct de vedere în raionul Reghin, unde membri ai consiliului agricol și ai uniunii cooperatiste merg în fiecare unitate în ziua și la ora fixată pentru ținerea lecțiilor să controleze și să ajute efectiv la buna lor desfășurare.** Săptămîna trecută, de pildă, Teodor Crișan, președintele cooperativei agricole din comuna Solovăstru, nu luase măsuri pentru mobilizarea cursantilor și încălzirea sălilor de clasă. Lectorul unuia dintre cercuri, ing. Ion Persa, nu-și pregătise nici el lecția. Ing. Ilie Mare, vicepreședinte al consiliului agricol raional — aflat aci — a luat pe loc măsurile cuvenite pentru îndreptarea situației.

Nu încape îndoială că dacă peste tot s-ar proceda la fel, rezultatele ar fi cu totul altele. **Consiliul agricol regional și uniunea regională a cooperativelor agricole ar trebui să îndrume și să controleze mai atent modul în care muncesc organele în subordine, astfel încît activitatea cercurilor de învățămînt agrozootehnic să se desfășoare în bune condiții în toate unitățile agricole.**

T. GABOR

PE TRAIECTORIA MODERNIZĂRII

Prof. dr. Teodor Saidel

În ziua de 8 decembrie s-a stins din viață, la respectabila vîrstă de 94 de ani, eminentul savant înaintaș al științei solului din România, prof. dr. Teodor Saidel.

Născut la Brăila, în 1873, în sînul unei familii modeste, absolvă liceul în același oraș și apoi Universitatea din București, Facultatea de fizico-chimice. În 1909 susține în mod strălucit doctoratul la Heidelberg și este numit la Institutul Geologic, unde colaborează cu Gh. Munteanu-Murgoci la primele cercetări sistematice de sol din țară. Este primul cercetător din România, care, împreună cu E. Protopopescu Pake, execută în 1914 experiențe în vase de vegetație pentru determinarea nevoii de îngrășăminte chimice.

Se dedică apoi studiului solurilor saline și alcalice din valea Călmățuiului, asupra cărora publică lucrări de înaltă valoare științifică. În 1920 este numit, la cererea lui Sandu Aldea, profesor de chimie generală și agricolă la Școala Superioară de Agricultură Herăstrău, unde predă timp de peste 20 de ani.

În 1928 organizează, împreună cu prof. Gh. Ionescu-Șișești, secția de știința solului din I.C.A.R., pe care o conduce o perioadă îndelungată. Chimia solului este îmbogățită de prof. Saidel cu metode și procedee noi de lucru, între care metoda de determinare potențiometrică a reacției solului, care a fost introdusă pentru prima dată în lume de către el.

Publică numeroase lucrări (peste 200) și participă la multe reuniuni internaționale. Este membru fondator al Asociației Internaționale de Știința Solului (1909), ale cărei baze le-a pus împreună cu Gh. Munteanu-Murgoci și alți oameni de știință din domeniul solului din Europa.

Este cunoscut, citat și stimat în toată lumea ca unul dintre savanții cei mai de seamă în știința solului, ce au pus bazele acestei științe.

A fost o pildă vie de cinste și devotament pentru știință, căreia i s-a dedicat, de o modestie desăvîrșită și cu spirit de dăruire totală pentru promovarea științei solului în slujba agriculturii.

Dr. ing. D. TEACI
șef de secție la Institutul de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie

Este posibilă creșterea accentuată a productivității muncii în pomicultură, respectiv se poate obține, de pe aceeași suprafață de teren, o producție medie superioară mult celei de astăzi, în condițiile asigurării unei rentabilități adecvate ? Din punct de vedere teoretic, faptul este indiscutabil. Dar practic ? Experiența acumulată în țară, fără a mai vorbi de aceea de peste hotare, atestă că un asemenea obiectiv este întrutotul realizabil. Cu o condiție : *să se treacă de la pomicultura extensivă la cea intensivă.* Pentru edificare, ne vom referi la rezultatele ce obținute în stațiunile experimentale, în speță la activitatea întreprinsă de cercetătorii de la Voinești, raionul Tîrgoviște.

De mai mult timp, cercetătorii de la Voinești și-au prevăzut în planurile de lucru, între alte probleme la care practica cere soluții verificate, să stabilească — pe baza cuceririlor obținute pe plan mondial și a experienței proprii — tipul de plantație intensivă care, în condițiile agriculturii socialiste, să asigure furnizarea unor mari cantități de fructe pentru consumul intern și pentru efectuarea unui export competitiv. Soluția găsită este următoarea : *sistemul de cultură cel mai avantajos, fără a-l absolutiza însă, care asigură producții mari, de calitate, la un preț de cost redus, este acela sub formă de „palmetă" cu brațe oblice.* În fond, avem de-a face cu niște garduri vii, aplatizate, în care mecanizarea lucrărilor (solului, de combaterea bolilor și insectelor, de recoltat etc.) este ridicată. În asemenea livezi, îndeobște irigate, rodirea este mult sporită și grăbită. Aici, la Voinești, unele soiuri au produs începînd chiar din anul al treilea de la plantare, recolte mari. În primul an de rodire normală, soiul Parmen auriu a dat 45 kg la pom, Melba — 55 kg, iar James Greeves — 60 kg. Bune rezultate s-au obținut, de asemenea, la soiurile de măr Ionathan, Golden Delicious și altele, precum și la soiurile de pere Favorita lui Clapp, Wiliams, Contesa de Paris, etc. *Practic, începînd din anul 6, în medie, producția de fructe în livezile intensive poate ajunge la circa 25 000 de kg pe hectar. Asistăm, așadar, la o creștere substanțială a productivității muncii în pomicultură. Consecința : amortizarea într-un termen scurt a investițiilor făcute pentru crearea livezilor și asigurarea unor surse mari de venituri.*

Pe temelia experienței acumulate la Voinești și în alte stațiuni experimentale, Consiliul Superior al Agriculturii a luat măsuri de extindere a livezilor intensive în bazinele unde pomicultura găsește cele mai propice condiții de dezvoltare. Între acestea se numără și *bazinul de pe valea Dîmboviței.* Pe o suprafață de peste 2 000 de hectare, pe teritoriile aparținînd a 11 comune, de la Gemenea pînă la Ungureni, într-o zonă extrem de favorabilă, pomicultura modernă va avea aici un adevărat „cap de pod". Bazinul Dîmboviței va fi, prin urmare, un vast perimetru în care mărul și părul vor fi specii dominante. Plantațiile intensive vor constitui pentru unitățile agricole de stat și cooperatiste izvoare de venituri substanțiale, de consolidare și înflorire economică.

Proiectele pentru dezvoltarea bazinului pomicol dîmbovițean au fost deja realizate cu concursul specialiștilor de la D.R.I.F.O.T.-Ploiești. La cooperativa agricolă din Mănești, și în alte locuri unde cu sprijinul cercetătorilor de la stațiunea experimentală Voinești s-au creat livezi intensive cu caracter demonstrativ, se lucrează în prezent la amenajarea de noi plantații de acest gen.

În documentele adoptate de Conferința Națională a P.C.R. se subliniază necesitatea creșterii ponderii pomiculturii în ansamblul ramurilor producției agricole. Aceasta se poate realiza în condițiile modernizării pomiculturii, înființării de plantații intensive, în care mecanizarea, chimizarea și irigarea au eficiența scontată. *Ceea ce se cere acum este conjugarea eforturilor consiliilor agricole și a uniunilor cooperatiste cu acelea ale cercetătorilor din stațiunile experimentale și din Institutul de cercetări pomicole recent creat, astfel ca plantările planificate anual să fie integral realizate la nivelul calitativ corespunzător.* Trebuie, totodată, sporit sprijinul din partea direcției de specialitate din C.S.A. atît în procurarea documentației, dar mai ales în ceea ce privește asigurarea bazei materiale pentru înființarea plantațiilor (este vorba de plasa de sîrmă necesară închiderii terenurilor, de lămurirea problemelor privitoare la sursele de irigare, de omologarea unor stîlpi de beton armat pentru susținerea palmetelor etc.).

Imaginați-vă acum livezile de mîine în care palmeta, această formă modernă de conducere a pomilor, va fi predominantă. Grei de rod, pomii vor răsplăti deopotrivă eforturile lucrătorilor din unitățile agricole de stat și cooperatiste care vor crea plantații intensive. În viitorul apropiat bazinele specializate în pomicultură vor deveni reputate izvoare de arome și vitamine, surse sigure de venituri pentru unități și de valută pentru vistieria țării.

Ing. St. VASILIU

nou în POMICULTURĂ

Prezentăm în continuare noile soiuri de pomi omologate.

Părul TIMPURIU DE DÎMBOVIȚA

A fost creat la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești de inginerii **C. Rădulescu** și **Gh. Moruju.**

Are cîteva caracteristici esențiale. Se numără, între acestea, o foarte mare rezistență la boli a tuturor organelor pomului. Rezistă, de asemenea, bine la înghețurile din primăvară.

Productivitatea e mare — în medie pe primii doi ani de rod s-au obținut cîte 17 kg/pom, iar în condițiile de la Fălticeni — 27 kg. Acest lucru determină o anumită înclinare spre periodicitate. Coacerea fructelor începe — în funcție de zonă — între 7 și 19 august, și se situează între cea a soiurilor Beurré Giffard și Beurre Precoce Morettini, completînd astfel sortimentul de vară. Fructele — **cu o greutate** medie de 125,6-148 g — sînt de calitate bună și foarte bună, avînd un aspect foarte atrăgător : culoare roșie cu mult înainte de pîrgă, la coacere avînd o culoare de fond galbenă pal, iar de acoperire — roșie suflată, fără rugină. În condiții obișnuite (fără frig), fructele se pot păstra o săptămînă.

Cultura acestui soi reușește și pe soluri grele, dar se recomandă evitarea văilor de scurgere a curenților reci. Trebuie menționat că este autosteril, dar interfertil cu alte soiuri.

Piersicul DELICIOS ROMÂNESC

Este un hibrid sexuat obținut de **prof. N. Constantinescu** din încrucișarea soiurilor J. H. Hale și Rază de soare.

Pomul, de talie mijlocie, atinge înălțimea de 3,50 m. Intră pe rod în al treilea an de la plantare. Are o foarte bună rezistență la ger. Nu a suferit nici la —24° —25° C.

Este un soi productiv : în medie pe trei ani s-au obținut 60 kg pe pom (în cultură irigată).

Fructele au caractere prețioase : sînt mari — greutatea medie 200 g, de culoare galbenă-portocalie, pe partea însorită cu dungi și puncte roșii. Pulpa e galbenă portocalie, consistentă, suculentă, neaderentă la sîmbure și cu gust foarte fin.

Coacerea are loc între 20 august—7 septembrie, cu 3—4 zile înaintea soiului J. H. Hale, asigurînd astfel aprovizionarea eșalonată a pieței. Destinate consumului în stare proaspătă, fructele se vor păstra după cules 4—5 zile. Recoltate în pîrgă rezistă foarte bine la transport și se păstrează 8—10 zile în depozite frigorifice.

Se recomandă a fi înmulțit în regiunile din sudul și vestul țării, folosindu-se ca portaltoi piersicul și migdalul.

Piersicul BUCUREȘTI 500

Autorul — **prof. N. Constantinescu** — a obținut soiul, care este un hibrid natural obținut prin polenizare liberă, dintr-un sîmbure de piersic din soiul J. H. Hale.

Pomul are o putere de creștere mijlocie, atingînd la vîrsta de 10 ani înălțimea de 3,80 m. Intră pe rod în al treilea an de la plantare. Are o foarte bună rezistență la ger.

Producția medie pe 3 ani : 50 kg pe pom (în cultură irigată).

Fructele sînt de calitate excepțională : mari — 160—200 g — de formă globuloasă, neregulată sau ovoidă, cu aspect frumos. Pielița e subțire, neaderentă, fin pubescentă, de culoare galbenă-portocalie, acoperită pe partea însorită cu un roșu vișiniu aprins, cu pete și puncte roșii. Pulpa — galbenă portocalie, vie, cu nuanță de roșu în jurul sîmburelui, e fondantă, suculentă, dulce — conținut de zahăr 15—15,5 la sută — și aromată, neaderentă la sîmbure.

Se coace în prima decadă a lunii septembrie, concomitent cu soiul raionat Elberta pe care îl poate înlocui, depășindu-l cantitativ și calitativ. Pentru valorificare sînt importante și alte calități ale fructelor. Astfel, durata lor de consum după cules e de 5—7 zile. Recoltate în pîrgă, se pot păstra în depozite frigorifice 10—15 zile. Au, de asemenea, în stadiul de pîrgă o rezistență bună și foarte bună la transport. Ca urmare se recomandă pentru consum în stare proaspătă, iar industrial sînt bune pentru suc.

Cireșul URIAȘ DE BISTRIȚA

Autorul — **ing. Ivan Ioan** — a obținut soiul la Stațiunea experimentală Bistrița din semințele hibride rezultate din încrucișarea soiului Hedelfinger cu soiul Germersdorf.

Pomul este destul de înalt, formînd trunchi drept. Soiul este rezistent la ger și lovituri de grindină, precum și la gerurile de primăvară.

Se caracterizează printr-o înflorire tîrzie și abundentă, perioada durînd 5—6 zile. Fructele, mari sau foarte mari (greutate medie 8,3 g), sînt de culoare roșie-lucitoare cu striații sau pete mai deschise. La maturitate completă, culoarea se uniformizează. Pulpa e crocantă, suculentă, de culoare roșie-închisă în jurul sîmburelui.

O însușire importantă : coacere tîrzie, la începutul lui iulie, la 5—6 zile după soiurile din care a provenit, ceea ce prelungește sezonul de consum al cireșelor.

Durata de consum a fructelor culese de pe pom e de 5—6 zile. Fiind pietroase, colorate închis și cu pielița rezistentă, suportă foarte bine transportul. Se pretează atît pentru consum în stare proaspătă cît și pentru industrializare.

Cireșul NEGRU DE BISTRIȚA

A fost realizat de **ing. Ivan Ioan** la Stațiunea experimentală Bistrița, din hibridarea soiurilor Hedelfinger și Germersdorf.

Pomul, cu creștere moderată pînă la viguroasă, are înălțimea de 6,60 m și formează un trunchi puțin strîmb, gros. E rezistent la ger, la secetă, rezistă bine la monilioză și antracnoza cireșului.

Producțiile sînt mari și regulate.

Fructele, de culoare roșie-negricioasă, iar la maturitate deplină aproape neagră, au pedunculul scurt, bine prins pe ramură și pulpa roșie închis, pietroasă, suculentă, dulce, de calitate foarte bună.

Coacerea are loc în a doua decadă a lunii iunie, cu 2—3 zile după cea a soiului Ramon Oliva. Se completează astfel parțial golul existent în consum.

Culese de pe pom, fructele au o durată de consum de 4—6 zile și suportă bine transportul.

Primele litere. Şi primele... emoţii, bineînţeles. „Dacă n-o să ştiu ? Se supără „dada" şi nu-mi mai arată..."

Foto : AGERPRES

S-A DEFECTAT TELEVIZORUL DV.?

◤ Cine repară la sate aparatele electrotehnice ◤ 249 de puncte de reparaţii ◤ O reţea de ateliere mobile

Potrivit datelor furnizate de Ministerul Energiei Electrice, la sfîrşitul acestui an numărul satelor electrificate din ţara noastră va ajunge la 9 560. Odată cu introducerea curentului electric, în mediul rural, creşte rapid numărul aparatelor de radio, al televizoarelor şi al utilajelor de uz casnic acţionate electric. Această nouă situaţie ridică probleme deosebit de importante în ce priveşte repararea aparatelor şi maşinilor respective. Cine se ocupă de rezolvarea acestor probleme ? Care sînt soluţiile practice oferite locuitorilor satelor noastre ?

— Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti — ne-a informat tovarăşul **Gh. Leonescu,** director în această instituţie — a trecut încă din anul 1966 la organizarea unor unităţi destinate deservirii populaţiei din mediul rural care solicită reparaţii de aparate de radio, televizoare, reşouri, pikup-uri, magnetofoane, frigidere, maşini de spălat rufe, aspiratoare de praf şi altele. La sfîrşitul anului 1966 existau deja 111 asemenea puncte fixe în diferite raioane ale ţării. Anul acesta, reţeaua a fost lărgită, astfel încît în prezent există 197 de puncte de reparaţii. În regiunea Argeş de exemplu au fost înfiinţate puncte fixe cu profilul amintit, în comune cum sînt : Colibaşi, Poiana Lacului, Oarja, Racoviţă, în regiunea Dobrogea — la Siliştea, Tîrguşor, Horia, în regiunea Oltenia — la Bistreţ, Bîrca, Bîrza, Cetate etc.

— În ce constă activitatea punctelor respective ?

— În comune ca cele de mai sus, unde, evident, există un număr mai mare de posesori de aparate de radio, televizoare şi alt utilaj care necesită periodic sau accidental revizii şi reparaţii, prin grija sfaturilor populare comunale s-a asigurat cîte o încăpere unde depanatorii unităţilor existente la centrul de raion, se deplasează, conform unui grafic stabilit în conformitate cu cerinţele. Locuitorii care solicită reparaţii se înscriu pe o listă, indicînd şi defecţiunile aparatelor respective, astfel încît, comunicîndu-se la centrul raional cererile, depanatorii ştiu, în majoritatea cazurilor, şi ce piese de schimb să procure.

UCECOM a mai iniţiat şi o altă formă de deservire. Este vorba de organizarea unor ateliere mobile care funcţionează experimental în regiunile Oltenia, Banat, Braşov, Mureş-Autonomă Maghiară şi Dobrogea. Dispunem în prezent de 9 asemenea ateliere mobile, dar sînt în curs de amenajare, pînă la sfîrşitul anului, încă 18. Fiecare atelier mobil este prevăzut cu aparate de măsură şi control, truse de scule şi utilaj modern şi variat, necesar reparaţiilor, cu seturi de piese de schimb.

Depanatorii, conform unui itinerar stabilit dinainte (comunicat comunelor respective) trec periodic prin comune, deplasîndu-se la locuinţa fiecărui solicitant. Dacă reparaţiile nu se pot efectua la faţa locului, aparatele sînt duse la centrul raional, reparate şi returnate la cursa următoare.

De reţinut e faptul că pînă în 1970 ne-am propus să organizăm pentru nevoile satelor noastre 1 200 de puncte de reparaţii şi 154 de ateliere mobile.

Experienţa de pînă acum ne-a demonstrat că dacă programul de deplasări pentru depanatori e întocmit cu grijă şi rezultatele financiare se pot dovedi bune. În această privinţă însă ne izbim şi de unele greutăţi, unele subiective, altele...

— Despre ce este vorba ?

— Nu în toate regiunile unde s-au asigurat primele ateliere mobile, maşinile respective au fost utilizate pentru satisfacerea nevoilor din mediul rural, adică scopului destinat. Dacă, de pildă, la începutul acţiunii, în raioanele regiunii Banat s-au respectat indicaţiile date în ce priveşte destinaţia maşinii şi organizarea deplasărilor depanatorilor la sate, în regiunea Braşov, la început, lucrurile s-au petrecut în mare parte altfel. Firesc, şi rezultatele practice au fost într-un loc bune, iar în altul mai slabe.

I. ALEXANDRU

DIALOG: REDACŢIE — CITITORI

Constantin GLODEANU — contabil, comuna Limpeziş, raionul Mizil :

Reglementările în vigoare acordă dreptul de a urma cursurile serale ale învăţămîntului de cultură generală tuturor cetăţenilor încadraţi în cîmpul muncii.

Întrucît frecventarea învăţămîntului seral se face în timpul liber al salariaţilor, conducerile întreprinderilor sau instituţiilor respective au datoria să ţină seama de acest lucru, întocmind programul de muncă al elevilor seraliştii astfel, încît aceştia să aibă posibilitatea să participe la învăţămîntul seral.

Ing. Vasile STAHOV — Odobeşti, raionul Focşani :

Conform legii, absolvenţii institutelor de învăţămînt superior proveniţi din cîmpul muncii, cum este cazul dv., sînt obligaţi să lucreze timp de trei ani nemijlocit în secţii de producţie. De la începutul activităţii, ei vor fi salarizaţi între limitele salariului tarifar al funcţiei în care vor fi încadraţi. Salariul dv. de 1 700 lei se încadrează între limitele prevăzute pentru funcţia de ingineri în cooperativele agricole.

Valeriu TRĂISTARU — comuna Cîrţa, raionul Făgăraş :

Instrucţiunile comune ale Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie şi ale Ministerului Industriei Alimentare prevăd :

Cooperativele agricole care au efective mici de vaci şi producţie scăzută de lapte şi care sînt situate pe drumuri greu accesibile sau impracticabile, de la care preluarea şi transportul laptelui de către unităţile industriei nu este economică, vor valorifica cantităţile de lapte direct la diferite consumuri colective, ca : spitale, creşe, cantine, grădiniţe, şcoli etc. Cantităţile de lapte care depăşesc consumul local vor fi prelucrate în centre proprii.

Un grup de cooperatori din comuna Gorgota, raionul Ploieşti :

„Deşi prestăm muncă în cadrul ramurilor anexe ale cooperativei agricole, ne-aţi relatat dv., Secţiunea financiară a sfatului popular raional ne aplică unele impozite, după noi fără bază legală".

La solicitarea redacţiei, Uniunea regională Ploieşti a cooperativelor agricole a intervenit la forurile în drept pentru lămurirea lucrurilor şi prevenirea unor asemenea practici.

Ing. Dumitru BOŞCAI — cooperativa agricolă Sînmartinu-Sîrbesc, raionul Timişoara:

Despre conţinutul scrisorii dv. am informat Direcţia generală a planificării şi urmăririi realizării planului din Consiliul Superior al Agriculturii. Vi s-a comunicat prin poştă modul de rezolvare a problemelor la care vă referiţi.

Rubrică redactată de M. BORZA

CONCURSUL NOSTRU ILUSTRAT

Ştiţi să răspundeţi ?

Publicăm în acest număr a zecea şi ultima serie de întrebări.

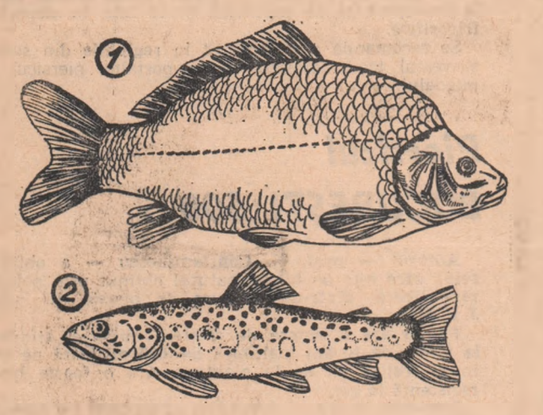

Aţi recunoscut cele două specii de peşti din desenele alăturate ? Indicînd numele acestor specii, veţi obţine 10 puncte.

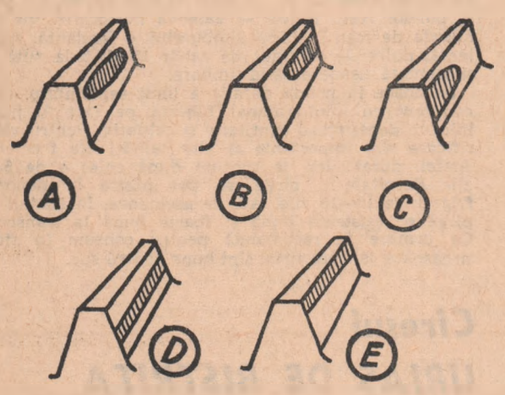

Desenele de mai sus reprezintă modul de verificare a angrenării pinioanelor, prin metoda amprentelor cu vopsea. Pentru 10 puncte, trebuie să indicaţi litera care corespunde angrenării corecte.

În atenţia participanţilor la concurs

Cu această serie de întrebări, concursul nostru ilustrat „Ştiţi să răspundeţi ?" se încheie.

Răspunsurile la toate cele 10 serii de întrebări, însoţite de cupoanele de participare care se decupează din revistă, trebuie expediate redacţiei pînă la 31 decembrie 1967 — data ştampilei poştale. Atît răspunsurile, cît şi cupoanele de participare, vor fi introduse într-un singur plic, pe care se va scrie adresa : Revista „Agricultura socialistă" — Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti (Pentru concurs).

Atragem atenţia participanţilor la concurs să nu omită să noteze exact adresa lor (numele, prenumele, ocupaţia, locul de muncă, domiciliul).

Nu uitaţi, fiecare dintre dumnevoastră poate obţine unul din următoarele premii ce se vor acorda cîştigătorilor concursului nostru :

1. **Un aparat de radio cu tranzistori „Mamaia" ;**
2. **O bicicletă „Carpaţi" ;**
3. **Un aparat de fotografiat „Orizont" ;**
4. **Un ceas de mînă „Mir" ;**
5. **O trusă stilou-creion.**

Se vor atribui, de asemenea, 10 menţiuni constînd în abonamente la revista „Agricultura socialistă" pe anul 1968.

CUPON DE PARTICIPARE **nr. 10**

Noaptea pe drumurile publice

Ochiul de pisică

În ziua de 22 noiembrie a.c., în jurul orelor 19,00 pe drumul naţional 14, la km. 61+800 s-a produs un accident de circulaţie. Circulînd cu o căruţă neechipată cu felinar şi ochi de pisică, conductorul hipo SALAR PETRU a provocat tamponarea cu un autocamion. Accidentul s-a soldat cu rănirea gravă a căruţaşului, distrugerea căruţei şi omorîrea unui animal.

Din păcate, acesta nu este un caz izolat. Statisticile arată că o mare parte din accidentele de circulaţie în care au fost angajaţi conductori de vehicule cu tracţiune animală s-au produs noaptea sau pe timp cu ceaţă, deoarece mijloacele de transport respective nu erau luminate corespunzător.

Pentru a se evita astfel de consecinţe, orice conductor de vehicule cu tracţiune animală este obligat prin lege să circule, pe timp de noapte sau ziua cînd este ceaţă, cu felinar aprins. *Felinarul se aşează pe partea stîngă a vehiculului, astfel ca lumina să fie vizibilă din ambele sensuri de circulaţie.*

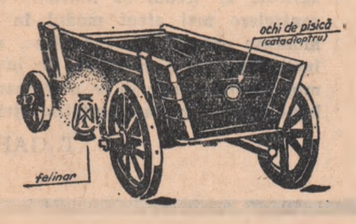

Totodată, vehiculele trebuie prevăzute cu ochi de pisică (catadioptru) montat în partea din spate şi la mijlocul vehiculului. Acesta are proprietatea de a reflecta lumina farurilor autovehiculelor.

Prin aşezarea felinarului şi a ochiului de pisică la locurile lor nu s-a făcut totul. Ele trebuie să fie întreţinute corespunzător. Astfel, sticla felinarului se şterge de praf şi noroi iar din cînd în cînd trebuie să se verifice starea fitilului şi dacă nu s-a terminat petrolul. De asemenea, ochiul de pisică trebuie să fie şi el şters de praf.

Lt. maj. Ioan FONAŞ
Lt. Ion ŞERBĂNESCU

Sfatul medicului

Intoxicaţiile cu substanţe organo-fosforice

Sub denumirea de pesticide sînt cuprinse substanţele chimice toxice întrebuinţate împotriva bolilor şi dăunătorilor culturilor agricole, printre care se numără şi cele organo-fosforice folosite mai ales la tratamentele de iarnă în livezi. Aceşti antidăunători sînt foarte nocivi pentru oameni, putînd duce, în cazul cînd nu se iau măsuri de securitatea muncii, chiar la intoxicaţii mortale. S-au semnalat şi cazuri cînd un astfel de produs cum este Ecatoxul (Parathionul), deosebit de periculos pentru om, se foloseşte în mod cu totul greşit, ca paraziticid, prin pulverizarea lui în camere şi pe aşternuturi, iniţiativă care are urmări foarte grave.

Soluţia comercială de Parathion cuprinde, de obicei, un colorant verde intens sau albastru închis. Produsul este livrat în concentraţie de 20—40 şi 50 la sută (dizolvat în derivatele petrolului) şi are un miros caracteristic, amintind pe cel de usturoi.

Parathionul, ca şi celelalte substanţe organo-fosforice, pătrunde în organismul omului pe cale respiratorie, digestivă sau prin piele. Efectele intoxicaţiei survin după o perioadă care variază de la cîteva minute pînă la 2—3 ore, în funcţie de cantitatea de toxic resorbită şi de calea de pătrundere (cea digestivă fiind mai rapidă). Simptomele se împart în mai multe grupe. În prima grupă intră : lăcrimarea, diminuarea vederii, greţuri, vărsături, colici abdominali, diaree, salivaţie, hipersecreţie bronşică, spasm laringian, edem pulmonar, rărirea bătăilor inimii, scăderea tensiunii şi în cele din urmă colapsul.

Alte simptome se manifestă prin slăbiciune musculară, oboseală, crampe musculare, convulsii tehnico-clonice, tetanie (mişcări ale musculaturii dezordonate şi puternice). În sfîrşit, a treia grupă cuprinde senzaţia de frică, dureri de cap, nelinişte, vorbire greoaie, comă. De remarcat că simptomele enunţate nu se produc separat.

Preîntîmpinarea intoxicaţiei constituie, evident, cea mai bună cale de apărare. Aceasta se realizează prin cunoaşterea şi respectarea legislaţiei în vigoare, cu privire la aplicarea normelor de protecţia şi igiena muncii (echipament adecvat, respectarea timpului de lucru, spălarea mîinilor şi a feţei înainte de consumul alimentelor etc.).

În caz că a survenit otrăvirea, primele 15—20 de minute după absorbţia toxicului sînt, de regulă, hotărîtoare. În această perioadă, intervenţia calificată a medicului poate scăpa viaţa bolnavului. Ajutorul constă din înlăturarea hainelor sau sursei de contaminare, spălarea corpului cu apă şi săpun dacă pătrunderea toxicului s-a făcut prin piele. Tegumentele se spală cu soluţie de bicarbonat de sodiu (5—10 la sută) sau de hidroxid de sodiu (1,2 la sută). Dacă au fost atinşi ochii, ei vor fi spălaţi cu soluţie de bicarbonat de sodiu (3 la sută). În cazul cînd intoxicarea a avut loc pe cale digestivă, se indică spălătura gastrică imediată, cu suspensie apoasă de cărbune animal. După spălătură, se dă purgativ de tip sulfat de sodiu (30 g.).

Ca tratament specific se întrebuinţează atropina, prin injecţii administrate imediat ce s-a pus diagnosticul de intoxicaţie. Se folosesc, de asemenea, medicamente cu denumirea de P.A.M. sau Toxogonin, ele acţionînd ca nişte antidoturi dacă sînt administrate rapid. În continuare, persoana intoxicată trebuie transportată de urgenţă şi internată într-o unitate spitalicească.

Cei care lucrează cu astfel de substanţe trebuie să fie în mod obligatoriu instruiţi în aşa fel încît să nu se abată de la normele de protecţia muncii, să nu facă nici un fel de concesie neglijenţei în activitatea lor. Manipularea pesticidelor constituie un act de mare răspundere, motiv pentru care nu trebuie să fie încredinţată oricui ; cadrelor de conducere din unităţile agricole le revin în acest sens îndatoriri precise, de la care nu le este îngăduit să se abată cîtuşi de puţin. Organizatorii acţiunilor de stropiri, magazinerii, lucrătorii ce alcătuiesc echipele fitosanitare, trebuie să vegheze ca prin felul în care sînt păstrate în depozite otrăvurile (total separate de alte materiale şi produse, în special alimentare, cu etichetă de avertizare, într-un mediu uscat etc.), prin modul în care sînt transportate şi utilizate, să nu se expună ei înşişi pericolului de intoxicare şi să ferească de pericol şi persoanele străine.

Dr. Nicolae CLIPEA

TEZAUR MONETAR DESCOPERIT LA JEGĂLIA

Membrii brigăzii a 6-a de cîmp ai cooperativei agricole din comuna Jegălia, regiunea Bucureşti, condusă de brigadierul Gheorghe I. Gheorghe, lucrau la încărcatul cocenilor pe o tarla cultivată cu porumb. La un moment dat, cooperatorii Vasile Iosif, Niţă Dobre şi Joiţa Dragomir au dat peste mai multe monede vechi de argint. Cercetînd terenul cu atenţie membrii brigăzii au descoperit un tezaur compus din 459 de dinari romani republicani, despre existenţa cărora a fost înştiinţat imediat Muzeul raional din Călăraşi, care a şi preluat monedele şi fragmentele vasului de lut în care au fost îngropate.

Luna CADOURILOR
1-31 DECEMBRIE

SI DUMNEAVOASTRA PUTETI GASI UN CADOU FRUMOS SI UTIL LA MAGAZINELE UNIVERSALE SI SPECIALIZATE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM

Economisirea treptată a unor sume importante, care sporesc prin dobînzi anuale, se realizează cu ajutorul libretului de economii cu dobîndă. Dobînzile adăugate la sfîrşitul fiecărui an la soldul depunerilor produc, la rîndul lor, dobîndă.

Iată ce economii puteţi realiza depunînd cu regularitate pe un asemenea libret :

C.E.C

Un avantaj al economisirii: DOBÎNDA

Ani	Chenzinal cîte 50 de lei		Chenzinal cîte 100 de lei	
	Sume depuse lei	Economii realizate inclusiv dobînda	Sume depuse lei	Economii realizate inclusiv dobînda
1	1.200	1.231,08	2.400	2.462,19
2	2.400	2.523,71	4.800	5.047,48
3	3.600	3.880,94	7.200	7.762,02
4	4.800	5.306,07	9.600	10.612,31
5	6.000	6.802,40	12.000	13.605,10
6	7.200	8.373,58	14.400	16.747,54
7	8.400	10.023,31	16.800	20.047,08
8	9.600	11.755,54	19.200	23.511,62
9	10.800	13.574,37	21.600	27.149,36
10	12.000	15.484,15	24.000	30.969,00

Cu o depunere iniţială a cărei limită minimă este de 25 de lei, orice cetăţean poate începe economisirea pe un libret de economii cu dobîndă nominal.

VARIETĂŢI

— Măi, ţică, tu eşti nepotul preşedintelui ? Stai, că-ţi urc eu sania...

Desen de T. PALL

Cuvinte încrucişate

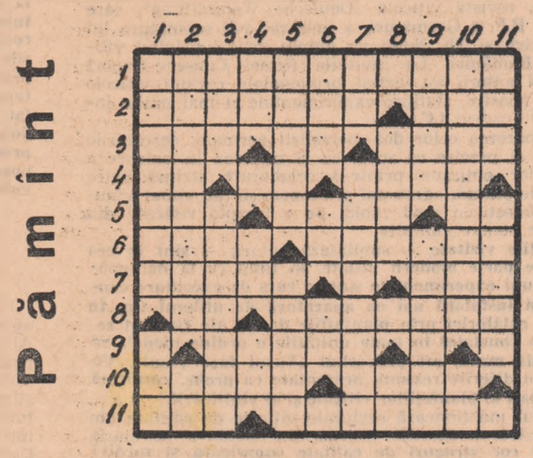

ORIZONTAL : 1) Cultivă pămîntul (pl.); 2) Trăieşte... cu picioarele pe pămînt (fig.) — E lung pămîntul, ba e... ; 3) Spaţiu liber — Nichel — A şterge de pe suprafaţa pămîntului ; 4) În vileag ! — Bold — Loc de muncă în adîncul pămîntului ; 5) Suprafaţă de pămînt — La fel — Împreună ; 6) Pămînt cultivat — Pămînt bun de cultură ; 7) Riu care udă pămîntul Moldovei — A alătura ; 8) În temă ! — Cu uşoare diferenţe de nivel ; 9) Corpuri cereşti ; 10) Cele de apă se găsesc în pămînt — Primul pămîntean (mit.); 11) A lucra pămîntul — Se scoate din pămînt.

VERTICAL : 1) Pămînt pentru olari — Acoperă 2/3 din suprafaţa pămîntului ; 2) Ştiinţa care studiază evoluţia fizică şi organică a scoarţei pămîntului — Alifie; 3) În urale ! — Răstoarnă brazdele ; 4) Din Filiaşi! — Pe portativ — Scuze ! ; 5) Cifră — Fetiş; 6) La casă (pl.) — Afirmaţie — Nota redacţiei ; 7) Culte ! — Linii imaginare care trec prin polii pămîntului (sing.) 8) Cureluşă unsă, sub pămînt ascunsă — Dune ! ; 9) Piesă din argilă arsă — Cocoloş de pămînt ; 10) Creşte, ramificîndu-se, în pămînt — Din metal ! ; 11) Fire — Drum îngust şi nepavat.

Adam STOICA

Dezlegarea jocului din numărul trecut

ORIZONTAL: 1) Conopidă — Mac; 2) Arătură — Seră; 3) Iz — Evita — Rol; 4) S — ST — Salcîmi; 5) Ceai — Tar - Au; 6) Coarne — Cilţi; 7) Rar — Con — Nai; 8) Acat - Lămîi — F; 9) Ca — OG — Pa — Tur; 10) Azalee — Reală; 11) Nalbă — Păr; 12) A — Bamă — Radia.

O extracţie dentară în grădina zoologică

Din ziua în care bătrînul lynx, pensionar al grădinii zoologice Ueno din Tokio, şi-a pierdut pofta de mîncare şi au început (iertaţine !) să-i curgă bale, veterinarii, îngrijoraţi, s-au grăbit să cerceteze cauzele răului. Dar, încearcă să te apropii de un lynx ! Acest animal care trăieşte în regiunile friguroase din nordul Europei, Asiei şi Americii este, înainte de toate, feroce. De aceea a fost nevoie de un mic şiretlic. În carnea de cal cu care este hrănit s-a adăugat un... calmant şi lynxul a devenit atît de docil, încît s-a lăsat consultat de medici care astfel, în ciuda îndrăzneţei lor iniţiative, au rămas în viaţă. La sfîrşitul consultaţiei s-a pus diagnosticul : carii dentare avansate la caninii inferiori.

Acum urma să se ia măsurile cuvenite. Medicii spitalului veterinar al grădinii zoologice nu aveau nici un fel de experienţă stomatologică şi, în afară de asta, lynxul... nu prea ştie de glumă. Din fericire s-a găsit un dentist neînfricat, care a oferit să execute neobişnuita extracţie.

Înainte de intervenţie lynxul a fost „tratat" din nou cu calmante, apoi i s-au făcut injecţii cu anestezice, după care a avut loc operaţia propriu-zisă. Că treaba nu a fost deloc uşoară o dovedeşte faptul că a fost nevoie de cinci persoane care au muncit trei ore. Totuşi, ea a decurs fără incidente şi operaţia a reuşit.

„Toate au fost bune pînă în clipa cînd a trebuit să bag mîna în gura lynxului. Am simţit un sloi de gheaţă în spinare şi un tremur care... m-ar fi împiedicat să operez, dacă nu-l înfrîngeam la timp!" — a declarat la sfîrşit întrepidul dentist.

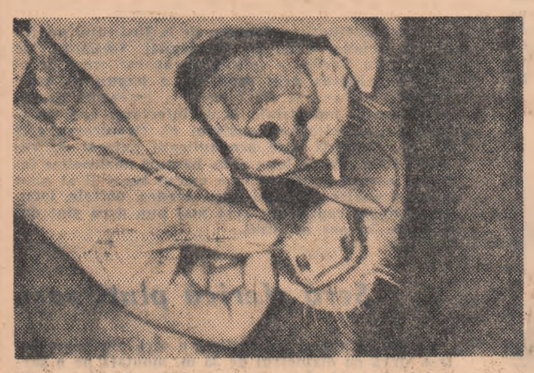

Lynxul a rămas cu numai doi colţi, ceea ce nu-i dă un aer mai... blînd. După operaţie s-a pus problema ca cei doi canini extraşi să fie înlocuiţi cu alţii falşi, dar pînă la urmă s-a renunţat : colţii servesc la vînat, or, în grădina zoologică această îndeletnicire e strict interzisă.

DISCUL

Cel mai recent disc înregistrat de populara cîntăreaţă Maria Lătăreţu cuprinde două cîntece vechi, de o rară frumuseţe. E vorba de „Radu mamii, Radule" şi de „Pe drumul de la Cepari". În afara celor două piese bătrîneşti, mai putem asculta pe acelaşi disc : „Neică, ochişorii tăi", „Oltule, Oltenule", „Strînge-ţi, codre, frunzele", „La gutuiul dintre vii", „Mîndruliţă de pe grui" şi „Neicuţă, de-atîta dor". Maestrul Nicu Stănescu, în fruntea excelentei formaţii instrumentale pe care o dirijează asigură cîntecelor de mai sus o versiune instrumentală îmbibată de un autentic parfum de „cîntec popular". (E.P.D.-1168).

Dintre solistele de muzică lăutărească se impune în ultima vreme cîntăreaţa Gabi Luncă. Pe discul de curînd imprimat, cu concursul taraful fraţilor Gore, întîlnim o serie de piese lăutăreşti mai puţin cunoscute. Citîm : „Mă gîndesc neică la tine", „Dă mamă cu biciu-n mine", „Rău e, Doamne, bolnăvioară" şi „Am crescut băieţi şi fete". (EPD-1170).

Orchestra fraţilor Ahmet Ali-Cocoş şi Rahim Ali-Cocoş, formaţie instrumentală specializată în interpretarea muzicii populare turceşti şi tătăreşti, a înregistrat la casa de discuri „Electrecord" o culegere de piese reprezentative din muzica folclorică turcă. (EPD-1171).

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna 24–30 decembrie

radio

BULETIN DE ŞTIRI : duminică : programul I : 11,00 ; 24,00 ; 2,55 ; programul II : 6,30 ; 7,30 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 ; programul III : 16,00 ; 19,30 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 2,55 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00 ; 0,55 ; (sîmbătă şi la ora 1,55) ; programul III : 18.00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 13,00 ; 20,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 21,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21.30.

CRONICA ECONOMICĂ : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,03 ; 18,03 pe programul I.

REVISTA REVISTELOR ECONOMICE : sîmbătă : programul I : 11,03.

SFATUL MEDICULUI : programul I : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,45 ; programul II : luni, marţi, miercuri şi joi ora 16.15.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică programul I : 9,50 — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5,50 — Jurnal agrar.

TEATRU LA MICROFON

LUNI : programul I : 20,25 — Premiera : „Vlaicu Vodă" de Al. Davila. Adaptare radiofonică de Violeta Zamfirescu.

MARŢI : programul II : 21,05 — Premieră : „Ion al Vădanei". Comedie de Nicolae Kiriţescu. Adaptare radiofonică de Tudor Muşatescu.

MIERCURI : programul II : 21,05 — Premieră : „Excursie la Malu". Scenariu radiofonic de Paul Everac.

JOI : programul I : 20,30 — Premieră : „Meşterul Manole" de Lucian Blaga. Adaptare radiofonică şi regia artistică Dan Nasta.

VINERI : programul II : 16,20 Teatru scurt — Premieră : „Damian şi copiii lui". Scenariu radiofonic de Dan Tărchilă, după povestea „Apa aceea tulbure" de Laurenţiu Cernet.

SÎMBĂTĂ : programul II : 10,10 — Teatru scurt. Premieră : „Cîntecul Jianului". Poem dramatic pe motive folclorice de Titel Constantinescu.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30 ; 17,20 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 6,00 ; 7,00 ; 10,30 ; 12,25 ; 18,30 ; 21,40. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 11,03 ; 15,00 ; 18,00 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,40 ; 23,00 ; 0,05 ; programul II : 7,37 ; 12,40 ; 14,10 ; 15,40 ; 17,00 ; 20,00 ; 20,15 ; 21,10 22,00 ; 23,30 ; 24,00 ; programul III : 23,00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 11,40 ; 14,08 ; 16,00 ; 19,00 ; 20,00 ; 21,40. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 15,45 ; 19,30 ; 22,20 ; 22,35 ; 23.35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 10,30 ; 12,45 ; 15,15 ; 17,10 ; 20,15 ; 20,30 ; 0,07.

MARŢI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15.05 ; 18,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 14,08 ; 16,00 ; 18,00. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 9,55 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 15,40 ; 19.30 ; 0,05 ; 2.02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,15 ; 16,20 ; 16,41 ; 17,20 ; 20,00 ; 20,50 ; 24,00.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 20.15 ; programul II : 7,00 ; 11,45 ; 13,30 ; 21,41. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5.25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 12,20 ; 13.50 ; 14,50 ; 15,50 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23.00 ; 0.05 ; 2.02 ; programul II : 8,00 ; 9.30 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,15 ; 16,00 ; 16,45 ; 17,27 ; 18,40 ; 20,00 ; 20,40 ; 22.10 ; 0,01 ; programul III : 16,49.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,40 ; 16,00 ; 18,20. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,45 ; 18,30 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 10,30 ; 12,45 ; 13,00 ; 15,15 ; 20,30 ; 21,50 ; 22,30 ; 24,00 ; programul III : 17,42.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 6,15 ; 7,15 ; 10,45 ; 11,15 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,15 ; 16,55 ; 20,15 ; 22,20 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,03 ; 13,40 ; 16,00 ; 17,25 ; 18,10 ; 22,00. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 6,33 ; 8,30 ; 9,30 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30, 14,35 ; 15,45 ; 19,30 ; 20,45 ; 21,00 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 13,00 ; 15,30 ; 16,45 ; 18,00 ; 18,30 ; 19,00 ; 19,45 ; 22,45 ; 23,07 ; 24,00 ; 1,00 ; programul III : 21,00.

televiziune

DUMINICĂ : 9,00 — Ora exactă ; 9.10 — Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar ; 10,30 — EMISIUNE PENTRU SATE. Din cuprins : ● La noi în sat : Din cronica nouă a satelor noastre ● Adunările generale de sfîrşit de an în cooperativele agricole de producţie ● Oameni, locuri, obiceiuri din regiunea Argeş ● Moment vesel : interpretează Cosma Braşoveanu ● De pretutindeni ● Caleidoscop muzical ; 12,15 — Concert simfonic ; 16,00 — Caleidoscop sportiv în imagini ; 17,30 — Cîntec, joc şi voie bună ; 18,00 — Curierul artelor. Emisiune de actualitate teatrală, muzicală şi plastică ; 18,30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Desene animate ; 20,00 — Teatru în studio — „Surorile Boga" de Horia Lovinescu ; 21.30 — Film artistic : „Cît timp eşti sănătos"; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,00 — Telesport.

MARŢI : În direct... ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,00 — Emisiune pentru tineretul şcolar ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Film serial : „Aventurile lui Tarzan" ; 20,26 — Album de poezie ; 20,35 — Interpretul preferat. Muzică populară la cererea telespectatorilor ; 21,00 — Seară de teatru : „O noapte furtunoasă" — de I.L. Caragiale. **În pauză :** desene animate ; 22,30 — Un nou recital Henry Salvador ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 18,00 — Telecronica economică ; 18,30 — Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — „Cînt şi joc de doi". Program de duete folclorice ; 20,20 — Reportaj : Anul XX ; 20,35 — Avanpremieră ; 20,50 — Film artistic : „Genoveva de Brabant" ; 22,15 — Invitaţie la dans ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 18,00 — „Premiere 1967". Emisiune economică ; 18,30 — Studioul pionierilor... În vacanţă ; 19,00 — Mult e dulce şi frumoasă... Emisiune de limbă română ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Să rîdem cu Stan şi Bran ; 20,30 — Realizări ale ştiinţei româneşti contemporane ; 21.00 — Dicţionar de personaje. Litera „V" ; 21,30 — Cronica ideilor ; 21,50 — Seară de balet pe muzică de compozitori români ; 22,25 — Avanpremieră... La Revelion ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 18.00 — Drumuri şi popasuri ; 18,20 — Buletinul circulaţiei rutiere ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 18,50 — Emisiune pentru tineretul şcolar : 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.45 — Agenda dv. ; 20,00 — Studioul muzical ; 20,30 — Reportaj '67. „Anul XX" ; 21,00 — Film artistic : „Dragoste la zero grade" ; 22.25 — Albumul şlagărelor ; — 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 18,00 — „Mîndră-i viaţa-n sat la noi" ; 18,30 — „La şase paşi de o excursie" ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,45 — Agenda dv.; 19,50 — Odă Republicii ; 20,05 — Teleenciclopedia ; 21.00 — Cîntecul în imagini ; 21,20 — Film artistic: „Dacii" ; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,20 — Telesport.

OFICIUL NAŢIONAL DE TURISM VĂ RECOMANDĂ PENTRU

— Vacanţa dv. de iarnă

staţiunile : BUŞTENI, BORSEC, PREDEAL, PĂLTINIŞ, PÎRÎUL RECE, SOVATA, SINAIA, TUŞNAD

— Refacerea sănătăţii dv.

staţiunile balneo-climaterice : GOVORA, CĂLIMĂNEŞTI, CĂCIULATA, OLĂNEŞTI, HERCULANE, BAZNA, OCNA SIBIULUI, SLĂNIC MOLDOVA, SÎNGEORZ, EFORIE NORD, 1 MAI, FELIX, BORSEC, BUZIAŞ, SINAIA, SOVATA, TUŞNAD, VATRA DORNEI.

— TARIFE REDUSE

— Reduceri pe C.F.R. şi I.R.T.A. pentru posesorii de bilete O.N.T.

Agenţiile şi filialele O.N.T. vă rezervă locuri în tot cursul trim I 1968

Administraţia Asigurărilor de Stat face cunoscut cetăţenilor că pot asigura facultativ mobilierul, îmbrăcămintea şi celelalte bunuri din gospodărie, obţinînd despăgubiri în cazurile de daune.

În acelaşi contract este inclusă şi asigurarea pentru unele accidente întîmplate asiguratului, sau soţiei sale, precum şi asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile datorate de asiguratul locatar faţă de proprietar, pentru unele pagube la imobilul în care se află bunurile asigurate. Prima de asigurare este de numai 20 sau 30 de lei pe an, pentru 10.000 de lei sumă asigurată.

Pentru informaţii suplimentare şi încheierea de asigurări, adresaţi-vă agenţilor de asigurare, responsabililor cu munca ADAS sau direct inspectoratelor ADAS.

ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ IAŞI

str. Gh. Asachi nr. 2 livrează, pe bază de comandă, margini de foioase ce pot fi utilizate pentru construcţii agrozootehnice.

Materialul are următoarele dimensiuni :
— lungimi : de la 1 — 1 1/2 m
— lăţimi : de la 6 — 12 cm.
— grosimi : 20 şi 25 mm la capătul gros, minimum 10 şi 15 mm la capătul subţire.

Preţul de vînzare : 1,78 lei/m.l. pt. C.A.P.-uri
1,00 lei/m.l. pt. I.A.S.-uri

Pentru ca marfa să fie expediată prin C.F.R., comenzile trebuie să fie vagonabile (minimum 4 000 m.l.).

Creşterea iepurilor de casă este o îndeletnicire plăcută şi bănoasă.

Cooperativele de consum cumpără în tot timpul anului orice cantităţi de iepuri de casă.

Preţurile de achiziţii sînt stimulatorii :
— vara 12 lei/kg ;
— iarna 12,50 lei/kg.

Crescătorii care încheie contracte beneficiază de avantaje :
a) preţuri mai mari : — vara 12,50 lei/kg;
— iarna 13,50 lei/kg;
b) primesc avansuri în bani de 45% din contract :
c) se aprovizionează cu furaje (gozuri) la preţ oficial ;
d) sînt ajutaţi să-şi procure iepuri matcă din rase productive.

FABRICA DE CIMENT BICAZ

FABRICA DE CIMENT ŞI AZBOCIMENT BICAZ produce şi livrează fără repartiţii :

noul produs „Vase ornamentale pentru spaţii verzi de diferite tipuri şi dimensiuni" accesibile pentru interioare cu caracter decorativ, foarte rezistente şi ieftine ;

filler din calcar, utilizabil la construcţii de drumuri şi tencuieli de faţade la construcţii ;

plăci ondulate din azbociment — pe bază de repartiţie — utilizabile la învelitori, construcţii de locuinţe şi grajduri în sectorul agricol.

Reutilată cu utilaj modern, finisaj după ultima tehnică mondială

PRODUCE :

STOFE FINE, BARBATEŞTI ŞI DE DAMĂ, ÎN DESENE VARIATE ŞI MODERNE.

FURNITURI PENTRU CROITORIE — VATA — VATELINA — VATIR.

AGRICULTURA PE GLOB

Note de drum din R. P. Polonă

Pămîntul de sub ape

Geneza actualului teritoriu al voievodatului Gdansk este deosebit de interesantă. Cu șase secole în urmă, aici domnea împărăția apelor : ale deltei Vistulei și Mării Baltice. Începută în secolul al XIV-lea, lupta împotriva apei continuă și azi. Pămîntul pare o imensă tablă de șah. Un păienjeniș de peste 20 000 km de canale de desecare împarte terenul — situat cu 50 cm sub nivelul mării — în pătrate de cîte 0,4-2 ha. De pe nouăzeci de poldere se evacuează, aproape în tot timpul, dar mai ales primăvara și toamna, zi și noapte, apa în exces. Numai în polderul Chlodniewo, din raionul Zulawe, care cuprinde o suprafață de 22 000 ha, se evacuează în fiecare secundă cîte 73 000 de litri. Pînă a ajunge la sorbul pompelor, apa face adeseori un ocol de 20—30 km.

Este inutil a mai sublinia că cea mai importantă problemă pentru agricultura acestui voievodat este gospodărirea apelor. Celor peste cinci sute de milioane de zloți care se cheltuiesc anual pentru întreținerea canalelor existente li se alătură sume tot atît de importante pentru sistematizarea și modernizarea actualului sistem de desecare, în concordanță cu cerințele dezvoltării socialiste a agriculturii regiunii. Dar, deși pămîntul mustește pînă la peste o jumătate de metru, în sol nu există apă potabilă. Prima parte a unor lucrări, care însumează investiții de 220 milioane de zloți, pentru alimentări cu apă potabilă, se apropie de sfîrșit.

Cu toate aceste greutăți, cărora li se adaugă și faptul că stratul arabil are doar 20 cm, sub el fiind nisipul mării, pămîntul voievodatului este considerat ca cel mai fertil din Polonia. Pe el se cultivă cereale, plante tehnice, cartofi. Nivelul producțiilor este destul de ridicat — peste 3 000 kg/ha la cereale — mai ales ca urmare a extinderii mecanizării și chimizării și aplicării metodelor agrotehnice înaintate. De asemenea, aici se cresc vite pentru lapte și carne, producția medie de lapte fiind de 2 700 de litri pe an. Faptul este explicabil dacă se ține seama că în voievodat există 410 gospodării agricole de stat, în raionul Zulawe ele deținînd 50 la sută din întreaga suprafață agricolă. Obținînd producții și beneficii mari, gospodăriile de stat din voievodat „acaparează" an de an aproape toate steagurile de unități fruntașe decernate de organele centrale sindicale și agricole.

În voievodat se acordă o mare atenție nu numai creșterii producției agricole, ci și valorificării ei superioare. Mai multe întreprinderi cooperatiste de industrializare a laptelui achiziționează și prelucrează anual milioane de litri. Ele prepară, în general, cașcaval, unt, lapte praf. Un produs nou este „Mlecopan-ul", un lapte praf pentru viței, fabricat din lapte tras, căruia i se adaugă seu și vitamine.

Pe același principiu — cooperatist — lucrează și întreprinderile pentru prelucrarea cărnii. Două asemenea unități moderne — un abator și o fabrică de preparate din carne — își au sediul în Gdynia. Cea mai mare parte a materiei prime este asigurată pe calea achizițiilor prin cooperativele sătești. În același timp, fabrica își asigură și o rezervă de animale de 8 la sută, pentru a nu rămîne niciodată în gol de lucru. Aici se realizează un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 513 g. la porci și de 1 124 g la vite. Și, întrucît produsul final principal este șunca presată, ambalată în cutii metalice, o mare atenție se acordă obținerii cărnii de porc „Bacon" — specialitate care se realizează nu numai în îngrășătoriile moderne ale fabricii, ci și în gospodăriile personale ale țăranilor, bineînțeles prin respectarea anumitor reguli impuse de acest lucru (rasă, hrănire cu nutreturi combinate etc).

Agricultura și industria alimentară reprezintă însă numai o parte din economia voievodatului, ponderea cea mai mare (70 la sută) avînd-o industria. Complexul triurban Gdansk — Sopot — Gdynia este recunoscut ca un mare ansamblu portuar, cu o vie activitate a flotei comerciale și de pescuit, precum și ca centru al industriei poloneze de construcții navale, căreia i s-a adăugat în ultimul timp și cea a construcției de turbine.

Distruse în mare parte în al doilea război mondial (de aici, din Westerplatte, fiind tras, la 1 septembrie 1939, primul foc de armă care a marcat începutul marii încleștări ce a adus omenirii atîtea suferințe), refăcute prin munca harnică a poporului polonez, cele trei orașe îmbină armonios tradiționalul cu noul stil arhitectonic. Partea istorică a Gdansk-ului, vechile străzi Dluga și Dlugi Targ, ca și splendidele porți, clădiri și alte construcții datînd din Evul Mediu sînt azi aidoma ca odinioară. Sopotul — renumit prin festivalurile sale de muzică de jaz și de cîntece contemporane, ca și prin competițiile internaționale de tenis de cîmp — este o mare stațiune balneară pe Baltica. De dată mai recentă — circa 40 de ani — este Gdynia, cu modernele sale instalații portuare și de construcții navale.

Em. ALBULESCU

În ultima vreme, publicații agricole din diverse țări au relevat, sub o formă sau alta, realizări ale agriculturii românești. Este o reflectare a eforturilor depuse de lucrătorii din agricultura țării noastre pentru perfecționarea continuă a muncii și modernizarea acestei importante ramuri a economiei naționale.

Publicații străine despre agricultura României

DEUTSCHE WEINZEITUNG (R. F. a Germaniei)

Recent, revista viticolă „Deutsche Weinzeitung", care apare în R.F. a Germaniei, a publicat sub semnătura lui G. Heinrich și Th. Nohn un amplu articol privind viticultura României. La invitația firmei Conserv-Export București autorii au vizitat principalele regiuni viticole ale țării noastre, stațiuni experimentale și mai multe instituțe din cadrul I.C.C.A.

După părerea celor doi specialiști germani, cercetările avansate și precise ca scop, ca și punerea în valoare a rezultatelor obținute printr-o colaborare strînsă între oameni de știință, agronomi și economiști au situat vinurile românești în mod rapid, pe o treaptă ridicată din punct de vedere calitativ.

„Unitățile vizitate — subliniază autorii — sînt în cea mai mare parte modern utilate, în timp ce la nenumărate stațiuni experimentale sînt în curs de executare construcții și instalații noi cu aparatură de ultimul tip. În decursul călătoriei prin plantațiile de vii ale fiecărei regiuni, am constatat în toate unitățile o ordine model. Se citează de multe ori proverbul „Vasul face vinul". Vinurile din diferite regiuni, prezentate ca probe, confirmă stadiul înalt al plantațiilor viticole și al vinificării."

Articolul menționează regiunile viticole de calitate din țara noastră, podgoriile întinse din Moldova (Cotnari), unde **„se coc struguri de calitate superioară și tardivi și se obțin vinuri tari, asemănătoare celor de Tokay"**, apoi cele din bazinul Dealul Mare (Valea Călugărească, Tohani, Pietroasele), de la Drăgășani, de la Murfatlar, apoi din Transilvania, Banat etc.

Autorii conchid : **„România este deci o țară viticolă cu o mare abundență de vinuri, de la vinuri de masă, pînă la soiuri foarte nobile. Vinurile de desert sînt vinuri naturale, soiuri pure, care nu conțin nici un adaos de alcool, dar nici un concentrat de struguri. În general, vinurile românești prezintă o asemănare cu cele germane în privința buchetului, a fructuozității și acidității. Dezvoltarea planificată pentru viitorul mai apropiat și îndepărtat, pe baza realizărilor de pînă acum, va aseza fără îndoială România, curînd, în primele rînduri ale țărilor producătoare de vinuri. Relațiile viticole între țările noastre sînt încă la început dar apte pentru a fi dezvoltate".**

BULETINUL F. I. D.

Publicațiile Centrului de documentare agricolă au fost apreciate anul acesta în repetate rînduri de presa străină. Alături de numeroase scrisori care exprimă mulțumiri pentru lucrările științifice primite, pentru Anale sau alte volume și reviste trimise (cum este cazul Academiei de științe agricole din Berlin, al Școlii superioare de agricultură de la Viena etc), o serie de reviste documentare, între care Buletinul F.I.D. (Federația Internațională de Documentare, de la Haga), evidențiază toate publicațiile Centrului și în mod deosebit Bibliographie agricole courante roumaine.

ORIZONTURI · ORIZONTURI · ORIZONTURI

Semințele de orez trebuie păstrate cel puțin două luni

Cercetări efectuate recent în India cu privire la condițiile de păstrare care ar permite creșterea facultății germinative a semințelor de orez au arătat că metodele de recoltare și treieriș, condițiile de ambalare și de păstrare etc. nu influențează sensibil facultatea germinativă a acestora. Durata de păstrare reprezintă însă cel mai important factor de care depinde procentul de germinație. Cercetările au arătat că o perioadă de păstrare de minimum 2 luni este strict necesară pentru a se obține semințe cu o germinație corespunzătoare din punct de vedere economic.

Îngrășăminte biominerale

Specialiștii sovietici au descoperit recent o nouă posibilitate de preparare a îngrășămintelor biominerale. Îngrășămîntul se obține din praful de lignit sau de cărbune brun, cu adăugarea unor reziduuri industriale care conțin în special azot, fosfor, potasiu, hidrați de carbon și proteine.

Metoda comportă folosirea unor microorganisme capabile să extragă din reziduurile respective substanțe nutritive pentru plante.

Tehnologia de producere a acestui îngrășămînt este foarte simplă. La diferite reziduuri se adaugă microorganisme de tip corespunzător. După 15—25 de zile de dospire, îngrășămîntul poate fi folosit.

Toate experiențele efectuate pînă acum au arătat că îngrășămintele biominerale sînt de 2—3 ori mai eficiente decît îngrășămintele organice. Dar avantajul lor principal constă în aceea că aplicarea lor e necesară o dată la 5 ani, eficiența fiind cea mai mare în anul doi și trei.

Ambarcațiune pentru cosit plantele acvatice

Fie că este vorba de a ușura navigația, de a răspunde nevoilor pescuitului sau ale irigației, curățirea suprafețelor de apă rămîne peste tot o problemă dificilă și cere eforturi continue. În S.U.A. s-a construit în acest scop ambarcațiunea reprodusă în imagine pe care firma constructoare din Wisconsin a denumit-o, nu fără o anumită doză de umor, Sea Cow (vacă de mare).

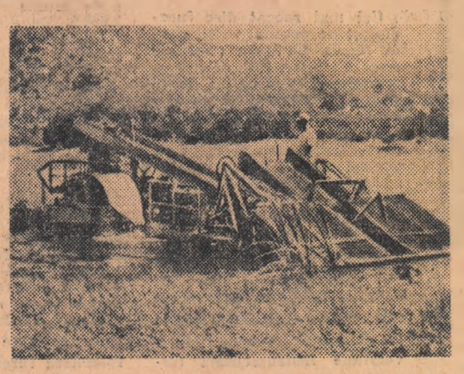

Ambarcațiunea a fost concepută în vederea cosirii plantelor acvatice atît în cursurile de apă, cît și în lagunele salmastre.

Este vorba de un fel de plută, pusă în mișcare de roți laterale cu zbaturi. O lamă în lungime de peste 3 m taie plantele acvatice, care sînt prinse de o bandă transportoare și depuse de aceasta în buncărul ce se vede în planul al doilea. De acolo, ierburile sînt transportate pe o altă ambarcațiune care le descarcă automat pe mal.

Peste 3 ha pot fi curățate în decursul unei zile, ceea ce corespunde uneori unei producții de mai multe sute de tone de ierburi acvatice. Acestea pot fi folosite ca îngrășămînt verde sau ca furaj, atunci cînd calitatea lor o permite.

Ozonul în industria alimentară

Cînd Dr. Günther Wagner, de la Institutul pentru chimia acizilor grași al Academiei Germane de științe din Berlin, a folosit un aparat creat de el pentru oxidarea prin ozon, nu a bănuit că acest aparat va putea să fie folosit cu succes la purificarea apelor industriale, la dezinfectarea apei potabile și îmbunătățirea gustului ei. Ozonizarea este astăzi o metodă care are aplicații extrem de variate. Fabricile de bere și de băuturi nealcoolice folosesc ozonul pentru a face gustul berei și al unor băuturi nealcoolice mai bun ; carnea, peștele, legumele, ouăle capătă un gust mai bun dacă sînt depozitate în aer ozonizat.

Seră sferică plutitoare

La Ito (Japonia) s-a realizat o seră plutitoare într-o sferă cu diametrul de 35 m, montată pe o șarpantă de oțel. În cele trei etaje ale ei se află plante tropicale și animale exotice. Ea este montată pe fundații, în mijlocul unui mic lac și nu se poate pătrunde în ea decît printr-un tunel din material plastic transparent.

I. N. E. P.

o poartă de intrare a energiei atomice în agricultură

Despre existența la Zemun, lîngă Belgrad, a Institutului pentru aplicarea energiei nucleare în agricultură, medicină veterinară și silvicultură (I.N.E.P.) cititorii noștri au fost informați într-unul din numerele trecute. Dr. ing. N. HURDUC, șef de secție la I.C.C.P.T.-Fundulea, care a vizitat anul acesta institutul, prezintă acum noi date despre activitatea desfășurată la Zemun.

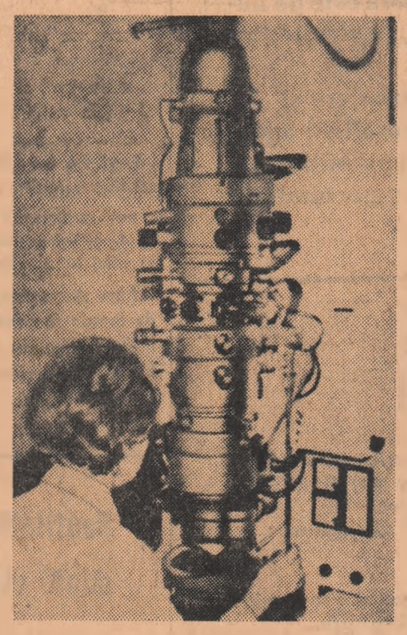

Microscopul electronic la lucru

Această puternică unitate de cercetare științifică — I.N.E.P. — creată prin unificarea laboratoarelor de izotopi de pe lîngă facultățile de agronomie, medicină veterinară și silvicultură din Belgrad și a cîtorva institute de cercetări agricole și-a dezvoltat în ultimii ani atît baza materială cît și sfera de preocupări.

Cu sprijinul Agenției internaționale pentru energie atomică (A.I.E.A.) și al Comisiei federale de energie nucleară de pe lîngă Guvernul iugoslav s-au construit și utilat noi laboratoare, s-au pregătit cadre proprii de cercetare, prin specializare în instituții științifice cu tradiție, au fost invitați experți științifici, specialiști de renume internațional.

Multe dintre problemele luate în studiu de către I.N.E.P. au un caracter de cercetare fundamentală. Totuși, direcția principală a activității o constituie rezolvarea problemelor practice ale agriculturii.

Programul vast de cercetări al acestui institut prevede printre altele o serie de acțiuni care urmăresc stabilirea stării de fertilitate a solurilor și, ca urmare, elaborarea de măsuri pentru dirijarea ei, prin aplicarea îngrășămintelor. Metabolismul principalelor elemente nutritive ale plantelor, corelațiile existente între nutriția minerală și fotosinteză, influența pesticidelor asupra proceselor fiziologice din plante sînt cîteva din studiile care se întreprind pe această linie.

Deosebit de importante sînt cercetările legate de utilizarea radiațiilor ionizante în producție și studiul modificărilor genetice ce apar la plantele agricole ca urmare a acestor utilizări. Scopul : mărirea recoltelor și îmbunătățirea calității lor.

Tot atîta atenție se acordă studiilor fiziologiei nutriției animalelor și, în primul rînd, problemelor legate de nutriția cu proteine, substanțe minerale și vitamine, în condițiile creșterii animalelor de mare productivitate. Cu ajutorul izotopilor radioactivi se efectuează și cercetările de patologie, diagnostic și terapie a animalelor domestice.

Includerea unor asemenea cercetări în activitatea institutului a determinat amenajarea unor noi laboratoare. (Numai suprafața nou construită în acest scop însumează 2 000 mp. Ea se adaugă celei existente anterior — de 1 300 mp). Cercetătorii dispun de utilaje și aparatură de înaltă precizie și tehnicitate. Microscopul electronic, cele cinci camere de creștere a plantelor în condiții dirijate (fitotron), spectrometrul de masă, instalații de raze X pentru analiza componentelor minerale ale solului sînt doar cîteva dintre mijloacele moderne care asigură un nivel superior cercetărilor.

Prin concepția care a stat la baza organizării sale și prin sarcinile pe care și le-a asumat, Institutul pentru aplicarea energiei nucleare în agricultură, medicină veterinară și silvicultură de la Zemun este deschis cooperării internaționale.

SERE EXPERIMENTALE ÎN FRANȚA

În anul 1964 societățile de gaz și electricitate din Franța au construit patru sere experimentale pentru verificarea materialelor noi și a tehnicilor moderne de culturi de seră, la care se folosesc electricitatea și gazul. Stațiunea experimentală, situată pe domeniul dela Mée-sur-Seine, are ca scop principal calificarea celor care se ocupă cu cultivarea fructelor în sere în direcția cunoașterii calităților și funcționării diferitelor aparate și materiale care fac apel la gaz sau la electricitate.

În general, studiile efectuate în sere se referă la : — condiționarea aerului (temperatură și higrometrie) ; — încălzirea solului — iluminare.

În clișeul pe care îl publicăm sînt reproduse cîteva aparate din cele folosite.

După o primă perioadă care a servit la punerea la punct a diferitelor instalații și tehnici, experiențele întreprinse la Mée-sur-Seine au intrat într-o fază productivă. Au și fost obținute rezultate interesante.

Tehnicile de îmbogățire a atmosferei cu bioxid de carbon, de iluminare puternică și de încălzire a solului vor face obiectul unor noi cercetări, de astă dată pe o cultură de lăptuci de toamnă și o cultură forțată de fragi.

Semnalăm, cu același prilej, o interesantă realizare a firmei elveține Haller, specializată în culturi florale. Cu prilejul împlinirii a șapte decenii de activitate a întreprinderii a fost organizată o mare seră-expoziție, un adevărat complex horticol compus dintr-o seră-turn — expresie a celei mai moderne tehnici horticole și două hale mari în care a fost amenajată expoziția de flori, pe cît de frumoasă pe atît de originală.

Entuziasmul cu care dr. Aloys Duperrex, directorul școlii de horticultură de la Chatelaine, a descris într-o revistă de specialitate această expoziție „magnifică" ne sugerează ideea reconfortantă că tehnica modernă nu este menită să asigure numai realizarea a ceea ce este **mult** și **bun**, ci și noi izvoare de **frumusețe**.

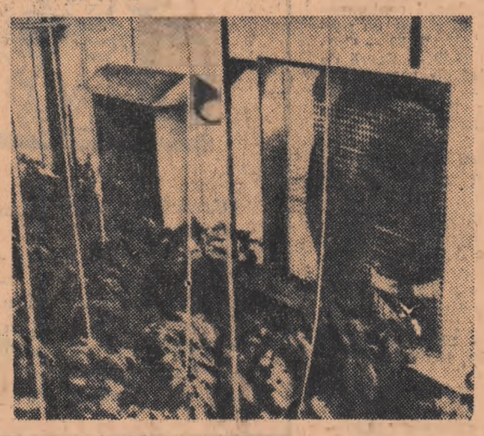

Transformator de 380/24 V pentru încălzirea solului și ventilator pentru răcire.

DIN PRESA DE SPECIALITATE

Defectele laptelui pot fi prevenite

LA REVUE DE L'ÉLEVAGE

Laptele pentru consum are uneori un gust și un miros rău. Pentru a putea remedia aceste defecte trebuie cunoscute cauzele. De cele mai multe ori gustul rău este provocat de mirosul furajelor. Acesta se transmite fie prin atmosfera grajdului, fie prin organismul vacii care a consumat, cu maximum patru ore înainte de muls, alimente prost conservate sau cu miros specific cum este lucerna.

Gustul rînced apare cel mai des la vacile care se află la sfîrșitul perioadei de lactație. El se dezvoltă mai cu seamă atunci cînd laptele este agitat sau cînd temperatura lui crește peste 10°C, în cazul amestecului de lapte provenit de la diferite mulsori. Trebuie să avem în vedere în permanență faptul că acest gust este foarte neplăcut, iar consumatorul îl observă imediat.

În alte cazuri laptele are o savoare ca de rugină, de metal sau de seu. Iarna acest fenomen poate fi preîntîmpinat printr-o alimentație echilibrată, de ajuns de bogată în vitamina E. S-a constatat că apariția acestui gust este provocat de contactul laptelui cu diverse aliaje care conțin cupru sau fier, sau de expunerea laptelui la lumina solară ori artificială.

„Gustul de grajd" este cauzat de o contaminare directă a laptelui cu dejecții sau cu obiecte murdare care au venit în contact cu animalele. Această neplăcere nu survine decît în cazul instalațiilor prost întreținute sau atunci cînd vacile sînt atinse de acetonemie.

Gustul acru este provocat de o proliferare microbiană anormală, care se poate observa ori de cîte ori laptele nu este răcit sau vasele sînt prost curățate.

Cum pot fi înlăturate aceste neajunsuri ? În multe cazuri remediul se află în simpla aplicare a măsurilor de igienă elementară.

Instalația de muls va fi concepută astfel încît laptele să nu intre în contact cu alte metale decît oțel inoxidabil și să nu fie expus la lumină. Sistemul de răcire trebuie să fie suficient de puternic sau astfel conceput, încît laptele deja răcit la 4°C să nu se încălzească decît cu cîteva grade și în orice caz să nu atingă 10°C.

Vasele trebuie întreținute și curățate astfel, încît coroziunea să nu acționeze asupra lor, ca să nu iasă la vedere aliajele care conțin cupru sau fier și nici să nu se formeze colonii de microbi.

Începînd cu patru ore înainte de muls nu trebuie să se administreze animalului nici un fel de furaj verde sau siloz. Aceste alimente nu vor fi introduse în grajd înainte de scoaterea laptelui.

Laptele nu trebuie să fie nici un moment expus la aer și trebuie scos din grajd cît de repede cu putință. E de la sine înțeles că incinta trebuie aerisită corect în timpul mulsului, pentru a împrăștia mirosurile care s-ar putea fixa în lapte.

Laptele provenit de la vaci aflate la sfîrșitul perioadei de lactație sau atinse de acetonemie trebuie pus deoparte ca și cel al vacilor aflate în călduri sau cărora li s-a administrat un tratament mamar cu antibiotice. Este preferabil să se valorifice cîțiva litri de lapte mai puțin decît să se depreciere toată producția obținută de la o fermă.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii Tele[illegible] 17 60 10 — 17 60 20 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000